

EAI
JOURNAL

ISSN: 2822-0056(Print)

วารสาร

การบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา

Educational Administration and Innovation Journal

2022

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ISSN: 2822-0056 (Print)

วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

EDUCATIONAL ADMINISTRATION AND INNOVATION JOURNAL
FACULTY OF EDUCATION, NAKHON SAWAN RAJABHAT UNIVERSITY

วารสารราย 6 เดือนปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2565

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
398/1 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
โทร. 0-5621-9100 ต่อ 2102

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์
โทร. 096-6622428

<http://edu.nsrp.ac.th/2018/>

วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

วัตถุประสงค์

วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จัดพิมพ์เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม และองค์ความรู้ใหม่อันเป็นความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ในยุคสมัยแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักวิชาการ อาจารย์ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยรับพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ โดยเปิดรับบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่มีสาระเกี่ยวกับการศึกษา ประสิทธิภาพการศึกษา การบริหารการศึกษา หลักสูตรและการเรียนการสอน จิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา วิจัยและสถิติการศึกษา การประกันคุณภาพ การศึกษา การศึกษาพิเศษ การพัฒนาวิชาชีพครู พหุวัฒนธรรมศึกษา แหล่งวิทยาการการเรียนรู้และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา

เจ้าของวารสาร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ปรึกษา

คณบดีคณะครุศาสตร์
Dean, Faculty of Education

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์
Asst.Prof. Dr.Thinnakorn Cha-umpong

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทิพัทธ์ สังข์ยก
Asst.Prof. Niphattha Sangyok

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทร์ศิลา
Prof. Dr.Vithaya Jansila
รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร
Assoc.Prof.Dr. Chaiya Pawabutr
รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง
Assoc.Prof.Dr. Passkorn Roungrong
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง
Asst.Prof.Dr. Yongyouth Yaboonthong
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท คูศิริรัตน์
Asst.Prof.Dr. Kampanart Kusirirat
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รุ่งทอง
Asst.Prof.Dr. Satorn Subruangthong
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ พุทธิเชม
Asst.Prof.Dr.Duangjai Puttasem

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Khonkaen University
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
Sakonkhaen Rajabhat University
มหาวิทยาลัยนเรศวร
Naresuan University
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Bansomdejchaopraya Rajabhat University
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) คือ ฉบับแรกของปี มกราคม – มิถุนายน
ฉบับที่สองของปี กรกฎาคม – ธันวาคม

ศิลปกรรม

นายรามศ ชาญณรงค์
Mr. Rames Channarong

ภาพปก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์และนายรามศ ชาญณรงค์

สำนักงาน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
398/1 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
โทร. 0-5621-9100 ต่อ 2102

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์
โทร. 096-6622428

<http://edu.nsr.ac.th/2018/>

บทความที่นำมาตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ กองบรรณาธิการจะตรวจสอบเป็นขั้นแรก แล้วจัดให้มีการภายนอกกรรมการกลั่นกรอง (Peer Review) และประเมินบทความตามเกณฑ์และแบบฟอร์มที่กำหนดในลักษณะเป็น Double - Blind Peer Review คือปกปิดรายชื่อผู้เขียนบทความและผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เดือนช้าง

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรณศรี

รองศาสตราจารย์ ดร.รุจโรจน์ แก้วอุไร

รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก

รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาติ ปณะราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ณิรดา เวชฌุลักษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพรรณ ขาวประทุม

รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว

รองศาสตราจารย์ ดร.สรวงพร กุศลส่ง

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภานต์ เรืองสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินดา ฝาระนัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รชฏ สุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศธร มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์

รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรติรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐมน พันธุ์ชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ ปิยนนทศิลป์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณตนนท์ เถียรประภากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช บุญเขียว

อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร วรบำรุงกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยพล ธงภักดี

อาจารย์ ดร.มีนมาส พรานป่า

อาจารย์ ดร.พนัส จันทศรีทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
นครสวรรค์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยเกริก

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.วชิระ วิชขุวรรณันท์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวเรศ ภักดีจิตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รุ่งทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพัฒน์ สันตะวัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพจน์ แบนเนียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาทิพย์ งามนิล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย เทียมทัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภากร โพธิ์ดัง
อาจารย์ ดร.ไกรวิชญ์ ดีเอม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สารจากบรรณาธิการ

วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 3 จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย ให้กับนักวิชาการทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดประสบการณ์และสร้างเครือข่ายเชิงวิชาการ

ดังนั้นฉบับปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2565 ได้นำเสนอบทความที่น่าสนใจ รวมทั้งสิ้น 5 เรื่อง เป็นบทความวิจัย 5 เรื่อง บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบ การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเฉพาะศาสตร์สาขา โดยถือเป็นมาตรฐานทางวิชาการที่ทางกองบรรณาธิการวารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้พิจารณาคัดเลือก

ในส่วนเนื้อหาของวารสาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ทางกองบรรณาธิการจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและส่งเสริมการนำเสนอผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ เพื่อให้มีความหลากหลายและสามารถนำเสนอนวัตกรรมทางด้านการบริหารการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนผลงานให้นักวิชาการทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานกับผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาวารสารให้ได้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

ทางกองบรรณาธิการวารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่าน ร่วมพิจารณาผลงานทางวิชาการที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ขอขอบคุณนักวิชาการที่ให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพของวารสาร ซึ่งทางกองบรรณาธิการขอให้ความเชื่อมั่นว่าวารสารวิชาการฉบับนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจและทรงคุณค่าทางกองบรรณาธิการจะดำเนินการพัฒนาคุณภาพวารสารให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น และเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย ให้แก่บทความที่มีคุณภาพต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์
บรรณาธิการวารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ทัศนะ แนวคิด และรูปแบบการนำเสนอบทความในวารสารนี้เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่ละคน การนำบทความหรือส่วนหนึ่งของบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ให้อ้างอิงแสดงที่มาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนบทความ และกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์ และจะแจ้งให้เจ้าของบทความทราบหลังจากผู้ประเมินอิสระตรวจอ่านบทความแล้ว

สารบัญ

	หน้า
วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	ก
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ	ง
สารจากบรรณาธิการ	ฉ
สารบัญ	ช
 การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม THE STUDY OF CONDITIONS AND PROBLEMS LEARNING MATHEMATICS FROM THE STUDENTSAT SAMCHUKRATANAPOKARAM SCHOOL	 1
นฤกุล แจ้งสว่าง	
การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 A STUDY ON PROBLEMS OF STUDENT CARE SYSTEMS OPERATION IN THE SMALL SIZE SCHOOLS UNDER NAKHON SAWAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3	 15
วิรัช ชูมา, ทินกร ชอัมพงษ์, นันธวัช นูนารถ	
การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 THE STUDY OF STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT PROBLEMS OF EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS. UNDER PHICHIT PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2.	 28
อมราวดี พงษ์เจริญ, ทินกร ชอัมพงษ์, อีรพจน์ แบนเนียน	
การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วย ระบบสมาร์ทโฟน THE DEVELOPMENT OF HUMIDITY AND TEMPERATURE CONTROL SYSTEM IN FAIRY MUSHROOM CULTIVATION HOUSE BANPHOTPHISAI PHITTHAYAKHOM SCHOOL WITH A SMARTPHONE SYSTEM	 39
สรารุณี สาจิต, ชลพิณท์ สีสนธิ, สุภัศรา โพธิ์เอี่ยม, วุฒิชัย พิสิก, รพีกร ฉลองสัพพัญญู	
พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 BEHAVIOR OF USING SOCIAL MEDIA FOR STUDENT LIFE GRADE 6	 50
พรรณอร เพ็ญโต, ปนัดดา มีรัตน์, ภาณุธร พิมพ์นัฐ	
ภาคผนวก	64
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความวารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	65

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคาราม

THE STUDY OF CONDITIONS AND PROBLEMS LEARNING MATHEMATICS FROM THE STUDENTS AT SAMCHUKRATANAPOKARAM SCHOOL

นุกูล แจ่มสว่าง¹Nukul Jaengswang¹

Corresponding Author E-mail: Nukul@samchukratana.ac.th

Received: Aug 25,2022, Revised: Oct 2,2022, Accepted: Nov 21,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคาราม งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคารามที่เรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 511 คน ได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคารามเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 เก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กับนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมสภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคารามอยู่ในระดับมาก และในภาพรวมปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคารามอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนมีสภาพอยู่ในระดับมากและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านนักเรียนมีสภาพอยู่ในระดับปานกลางและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการจัดการเรียนการสอนมีสภาพอยู่ในระดับปานกลางและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการวัดและประเมินผลมีสภาพอยู่ในระดับมากและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านสื่อและเทคโนโลยีมีสภาพอยู่ในระดับมากและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีสภาพอยู่ในระดับมากและเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคารามในประเด็นที่สำคัญประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

คำสำคัญ : สภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์

¹ ครูโรงเรียนสามชุกรัตน์โกคาราม

¹ Teacher at Sam Chuk Rattanapokaram School

Abstract

The purposes of this research were to study of conditions and problems of mathematics learning of the students at Samchukratanapokaram School. The research was the survey research. The sample of research was 511 students who studied mathematics in Semester 1, Academic year 2022 from accidental sampling. The instrument used in this research was a questionnaire for study of conditions and problems of mathematics learning of the students at Samchukratanapokaram school, questionnaire for estimated seal 5 level, reliability equal 0.96. The research collected data by sent the questionnaire online to the students. Data were analyzed using percentage, mean and standard deviation.

The results of this research indicated that: In overall, the study of conditions of mathematic learning at Samchukratanapokaram school was at a high level. And the problems of mathematics learning at Samchukratanapokaram School was at a low level. When considering each aspect, it was found that the teachers' conditions were at a high level and the problems were at a low level, the students' conditions were at a middle level and the problems were at a low level, the teaching's conditions were middle level and the problems were at a low level, the assessment's conditions were at a high level and the problems were at a low level, the media and technology's conditions were at a high level and the problems were at a low level, the environment's conditions were at a high level and the problems were at a low level.

The proposed guideline for developing the learning management in mathematics learning for Samchukratanapokaram school consisted of four aspects: Students, Environment, Teaching and Assessment

Keywords: Conditions and Problems Mathematics Learning

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม ในปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมานั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานองค์ความรู้ร่วมกับนวัตกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ประกอบด้วย ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบเครือข่ายเทคโนโลยี การวัดผลและประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ ความท้าทายของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงอย่างเดียว แต่การเตรียมตัวของผู้เรียนและผู้สอนก็มีส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องปรับมุมมอง แนวความคิด รวมทั้งไม่ควรยึดติดวิธีการเรียนการสอนรูปแบบเดิม แต่ควรเปิดมุมมอง แนวความคิด วิธีการเรียน การสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (ทิศกร ศิริพันธุ์เมือง, 2564:133) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละภูมิภาคของประเทศต้องมีความแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมความพร้อมโดยกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตพื้นที่ไว้ทั้งหมด 5 รูปแบบ ประกอบด้วย การเรียนแบบ On- site คือ การเดินทางมาเรียนที่โรงเรียนซึ่งเหมาะสำหรับโรงเรียนที่มีปริมาณนักเรียนน้อยสามารถจัดพื้นที่แบบเว้นระยะห่างและเข้มงวดการสวมหน้ากากอนามัยตามมาตรการด้านสาธารณสุข การเรียนแบบ On-Air ผ่านระบบมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม หรือ DLTV การเรียนแบบ On-Line ครูผู้สอนทำการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนแบบ On-demand ผ่านระบบแอปพลิเคชันและการเรียนแบบ On- hand ครูผู้สอนเดินทางไปแจกเอกสารใบงานให้กับนักเรียนที่บ้าน ในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามจัดการเรียนการสอน การเรียนแบบ On- site โดยจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน และรายวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้แก่ รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน และรายวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม และระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แก่รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ

ที่ผ่านมาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามแม้ว่านักเรียนส่วนมากจะมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี แต่ยังมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยยังด้อยความสามารถเกี่ยวกับการแก้ปัญหา การแสดงหรืออ้างอิงเหตุผล การสื่อสารหรือการนำเสนอแนวคิดทางคณิตศาสตร์ การเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาทางคณิตศาสตร์กับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ในปีการศึกษา 2564 และในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมามีนักเรียนบางส่วนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดและมีนักเรียนบางส่วนมีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ประกอบกับการเข้าร่วมกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ พบว่า ครูผู้สอนหลายท่านประสบปัญหาที่แตกต่างกันออกไป เช่น พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนของนักเรียน ความพร้อมด้านสื่อและเทคโนโลยีในชั้นเรียน ปัจจัยสนับสนุนต่างๆที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ หรือแม้กระทั่งความถนัดและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนแต่ละคนที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งทุกๆปัญหาล้วนแต่จะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ดังนั้นปัญหาเหล่านี้จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข เพราะจะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถนำความรู้คณิตศาสตร์ไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและในการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับแนวทางในกระบวนการจัดการเรียนรู้อำนาจให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตาม โดยกำหนดไว้ในมาตรา 24 หมวด 4 ว่าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545:13-15)

จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในเรื่องของโรคระบาดโควิด-19 ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและจากปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม
2. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

อรรถัย มูลคำ และสุวิทย์มูลคำ (2544 : 1) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมประสบการณ์หรือสถานการณ์ใดๆที่มีความหมายกับผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองโดยการสังเกต วิเคราะห์ ปฏิบัติ สรุป เพื่อสร้างนิยามความหมายและผลต่อความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ทุกด้านอย่างสมดุล การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งในการเรียนการสอนนั้นก็มีองค์ประกอบที่สำคัญ โดยมีองค์ประกอบของการเรียนการสอนดังนี้ จำเนียร ศิลปะวานิช (2538 : 68-70) เสนอแนะไว้ว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทุกระดับจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) หลักสูตร 4) สื่อการเรียนการสอน 5) การวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด สร้อยน้ำ (2542 : 4-5) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอนคือ 1) ครูหรือผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการสอน เพราะจะทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเตรียมการสอนของครูจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คุณภาพของผู้เรียนนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพในการสอนของครูโดยตรง ดังนั้น ครูจะต้องรู้จักปรับปรุงเทคนิคการสอนและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละเรื่องที่จะสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด 2) นักเรียนหรือผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนและจะขาดไม่ได้เพราะถ้าหากไม่มีผู้เรียนการเรียนการสอนจะไม่เกิดขึ้น ครูจำเป็นจะต้องรู้จักผู้เรียนก่อนและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้เรียน คือ ความถนัดทางการเรียน ความสามารถทางสติปัญญาที่จะทำให้เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน และมีความพยายามในการเรียน 3) หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายปลายทางที่ต้องการ ส่วนสำคัญของหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์ของการเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 4) วิธีสอน หมายถึง วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งใช้เทคนิคการสอน เนื้อหาวิชา และสื่อการสอน เพื่อที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ของการสอน ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นั้น ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ ทั้งนี้เพราะเทคนิควิธีสอนแต่ละอย่างจะเหมาะสมและใช้ได้ดีเฉพาะเนื้อหาวิชาหนึ่ง หรือกลุ่มผู้เรียนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นซึ่งอาจได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรกับวิชาอื่น หรือกับผู้เรียนอีกกลุ่มก็ได้ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องศึกษาผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อที่จะเลือกวิธีสอนได้อย่างเหมาะสมกับวิชาและสภาพกลุ่มของผู้เรียน 5) สื่อการสอน สื่อการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอนเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ของการสอนได้รวดเร็วขึ้น ปัจจุบันสื่อการสอน หมายถึง วัสดุสิ่งของ บุคคล ตลอดจนเทคนิคและวิธีการซึ่งสามารถเป็นตัวกลางทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งเอาไว้เป็นอย่างดี 6) การประเมินผล การเรียนการสอนจะบรรลุจุดประสงค์ของการสอนหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนสามารถทราบได้จากการประเมินผล ซึ่งการประเมินผล

จะต้องประเมินผลทั้งผู้เรียนและระบบการสอนของครูว่าเป็นอย่างไร มีข้อบกพร่องตรงไหน เพื่อที่จะได้ทำการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งใช้วิธีการต่างๆหลายวิธีการ เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลสมบูรณ์ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ วัฒนาพร ระบับทุกซ์ (2542:92-95) ได้เสนอแนะไว้ว่า ควรมีลักษณะดังนี้ 1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องสะท้อนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดทุกข้อ โดยกิจกรรมจะต้องสร้างมโนทัศน์ในสาระการเรียนรู้ หรือเนื้อหาที่กำหนดอย่างชัดเจนครบถ้วนและทันสมัย 2) ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้ผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการที่สำคัญ 3) เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องคัดเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติ วัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน และขณะเดียวกัน ก็ต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย 4) เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียน โรงเรียนและชุมชน โดยพยายามใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้มากที่สุด 5) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำการในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อาจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม และกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา

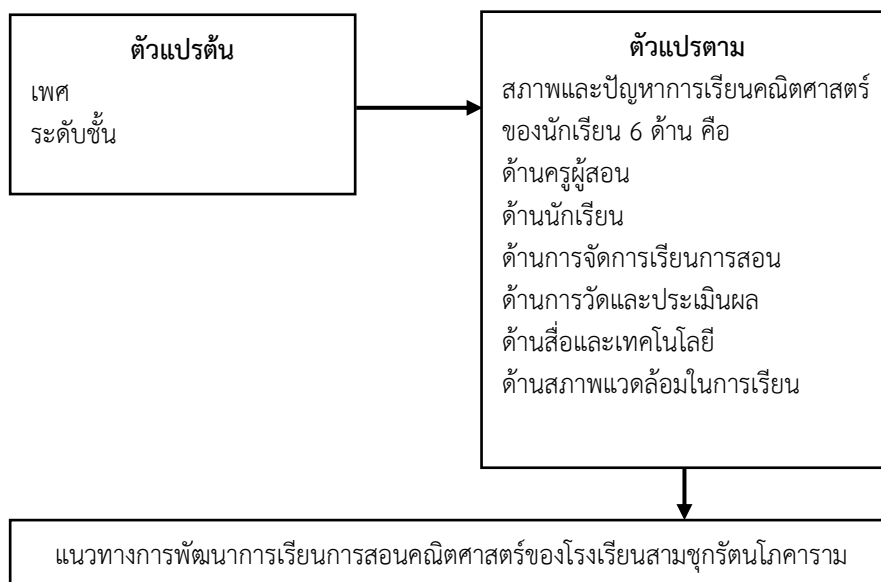
กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 89-98) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี สื่อการเรียนการสอนใช้ประโยชน์ได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน โดยในด้านตัวผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้ 1) เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนที่ยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น ในระยะเวลาอันสั้นและสามารถช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว 2) สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน 3) การใช้สื่อทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจร่วมกัน เกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น 4) ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและผู้สอนด้วย 5) ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ จากการใช้สื่อการเรียนเหล่านั้น 6) ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการเรียนรู้เป็นรายบุคคล และในด้านตัวผู้สอน สื่อการเรียนการสอน มีประโยชน์ ดังต่อไปนี้ 1) ช่วยให้บรรยากาศการสอนน่าสนใจมากขึ้น ผู้สอนมีความกระตือรือร้นเชื่อมั่นในตนเองในการดำเนินการสอนมากขึ้น 2) สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจจะให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้ด้วยตนเอง 3) เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ การเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆเพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

สมศักดิ์ สันธะระเวช (2543 : 55-56) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาคำตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนจะแสดงออกมา เช่น การวัดความสูงการชั่งน้ำหนัก การให้คะแนน การตอบข้อสอบถาม เป็นต้น การวัดผลจะเริ่มตั้งแต่ครูตรวจข้อสอบของนักเรียนแล้วให้คะแนนออกมา การวัดผลการศึกษา นอกจากจะใช้แบบทดสอบเครื่องมือเข้าไปสู่การวัดผลแล้วยังมีอีกหลายประการที่จะใช้วัดได้ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ ฯลฯ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้เหมาะสมที่จะใช้วัดลักษณะแต่ละอย่างแตกต่างกัน และการประเมินผลหรือประเมินค่าเป็นการนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่า เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ การประเมินผลนี้ผู้ประเมินจะต้องมีข้อมูลมากเพียงพอ เพื่อนำมาเปรียบเทียบพิจารณาถ่วงถ่วงให้รอบคอบแล้วจึงสรุปออกมาว่า ดี-เลว ได้-ตก เก่ง-อ่อน ได้ระดับคะแนน ๔ ๓ ๒ ๑ หรือ ๐ เป็นต้น

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2545 : 5) กล่าวถึงวิธีการและขั้นตอนในการวัดและประเมินผลมีดังนี้ 1) จะต้องวางแผนการประเมินผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของการประเมินผลจะต้องสอดคล้องและครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เปลี่ยนจุดประสงค์ที่จะประเมินให้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์ในขั้นแรกเป็นเรื่องราวนามธรรมอยู่ เราจะต้องบ่งบอกถึงจุดประสงค์ของแต่ละข้อให้ชัดเจนว่าเป็นอย่างไร มีการแสดงออกอย่างไร เพื่อที่จะวัดได้ถูกต้อง 3) กำหนดสถานการณ์ ประสพการณ์ กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วคัดเลือกเครื่องมือวัดและวิธีวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัดนั้น 4) ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และจัดบันทึกไว้เพื่อเปรียบเทียบ 5) ผสมผสานข้อมูลต่าง ๆ ของทุกรายการที่วัดได้แล้ววินิจฉัยชี้บ่งลงไปถึงผลการประเมิน

ในการจัดการเรียนรู้ในยุคปกติใหม่ (New Normal) นั้น พระมหาจักรพล สิริโร (2564: 346-355) ได้เสนอแนวคิดไว้พอสรุปได้ว่า เมื่อวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ระลอกแรกเริ่มคลี่คลายลง ส่งผลให้เกิดคำถามถึง ความปกติใหม่ หรือ New Normal เกี่ยวกับระบบการศึกษา การจัดการศึกษาที่ต้องมีการปรับตัว บุคลากร ทางการศึกษาจำนวนมากมีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล การเรียนรู้ในยุคความปกติใหม่ เป็นการเรียนรู้ที่มีแพลตฟอร์ม (Platform) และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยผู้สอนจะออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่าง เต็มที่ซึ่งรูปแบบการศึกษาในยุคความปกติใหม่ เช่น การเรียนผ่านระบบออนไลน์ การเรียนในห้องเรียน การ เรียนผสมผสานแบบออนไลน์(Online) และแบบออนไซต์(Onsite) หรือการเรียนแบบโฮมสคูล (Home School) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบใดก็ตามจะเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และประเมินตนเอง ทำให้สามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา และไม่ได้ทำให้ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนลดลง อีกทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถยังโต้ตอบกันได้อย่างต่อเนื่องที่อีก ด้วย ซึ่งการศึกษาในยุคความปกติใหม่ ผู้สอนควรมีการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับความพร้อม และทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามที่เรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1,978 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามที่เรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 511 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และ ระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ซึ่ง ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ซึ่ง ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับหลักการสอนคณิตศาสตร์ การจัดการเรียนรู้ในยุคปกติใหม่ (New Normal) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยต่างๆ

2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามและเทคนิคการตั้งข้อคำถาม แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert (Likert's Summated Rating Scale) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. กำหนดกรอบในการสร้างแบบสอบถามและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรตามกรอบคิด โดยกำหนดเป็น 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แล้วเขียนข้อคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถาม แบ่งเป็นสภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รวมทั้งหมดจำนวน 70 ข้อ และปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ รวมทั้งหมดจำนวน 70 ข้อ

4. ร่างแบบสอบถามตามกรอบความคิดและให้ครอบคลุมเนื้อหาและนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รองผู้อำนวยการโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม 1 ท่าน ศึกษาพิเศษประจำสหวิทยาเขตสุพรรณบุรี 1 ท่าน ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง

6. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของคำถามแต่ละข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นว่าคุณค่าคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ โดยนำข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ ซึ่งใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้ (สายทิพย์ ยะพู, 2560: 128 - 129)

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

7. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งข้อคำถามเดิมสภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รวมทั้งหมดจำนวน 70 ข้อ เมื่อผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้วมีข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ จำนวน 14 ข้อ และปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ รวมทั้งหมดจำนวน 70 ข้อ เมื่อผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้วมีข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ จำนวน 12 ข้อ ดังนั้นข้อคำถามที่วัดได้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์มีจำนวนทั้งหมด 114 ข้อ แบ่งออกเป็นสภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ทั้ง 6 ด้านรวมทั้งหมดจำนวน 56 ข้อ และ ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ทั้ง 6 ด้านรวมทั้งหมดจำนวน 58 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 นำข้อคำถามทั้ง 114 ข้อ มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

9. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้จากขั้นตอนที่ 8 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

10. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำข้อคำถามไปสร้างเป็นแบบสอบถามแบบออนไลน์โดยใช้กูเกิ้ลฟอร์มเพื่อนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ทุกท่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์กลุ่มผู้เรียน ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน พฤศจิกายน 2565

2. ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามออนไลน์กลุ่มผู้เรียน จำนวน 551 ฉบับ

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับทั้ง 551 ฉบับ พบว่า ข้อมูลทั้งหมดมีความสมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ได้

4. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีสภาพการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีสภาพการปฏิบัติในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีสภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีสภาพการปฏิบัติในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีสภาพการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
ด้านครูผู้สอน	3.82	0.85	มาก	2
ด้านนักเรียน	3.21	0.81	ปานกลาง	6
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.49	0.90	ปานกลาง	5
ด้านการวัดและประเมินผล	3.61	0.90	มาก	3
ด้านสื่อและเทคโนโลยี	3.84	0.94	มาก	1
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.60	0.90	มาก	4
ในภาพรวม	3.60	0.77	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.77) เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดด้าน คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวนสี่

ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านนักเรียน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อในสามลำดับแรกของแต่ละด้านพบว่า

1. ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยที่ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสม มีความรู้ ความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอน และมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาในการสอน ตามลำดับ
2. ด้านนักเรียน ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันระหว่างเพื่อนในการเรียน การปฏิบัติกิจกรรม และทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ พยายามทำความเข้าใจประเด็นสำคัญที่ครูสอน และมีความตั้งใจและมีสมาธิในการเรียนคณิตศาสตร์ ตามลำดับ
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ทราบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่างๆทั้งในและนอกเวลาเรียน ตามลำดับ
4. ด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยที่ครูมีการใช้ข้อสอบตรงกับเนื้อหาที่เรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขผลงาน และมีการกำหนดสัดส่วนคะแนนในแต่ละเนื้อหาเหมาะสม ตามลำดับ
5. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยที่โรงเรียนมีหนังสือเรียนคณิตศาสตร์เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีการแจกเอกสารเสริม (ใบความรู้/ใบกิจกรรม/ใบงาน) ให้กับนักเรียน และสื่อมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน ตามลำดับ
6. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยที่โรงเรียนจัดห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและมีโต๊ะและเก้าอี้ที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีแสงสว่างที่เพียงพอ และมีอากาศถ่ายเทได้ดีตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
ด้านครูผู้สอน	2.23	1.01	น้อย	4
ด้านนักเรียน	2.38	1.02	น้อย	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.17	1.07	น้อย	5
ด้านการวัดและประเมินผล	2.24	1.06	น้อย	2
ด้านสื่อและเทคโนโลยี	2.10	1.12	น้อย	6
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.24	1.07	น้อย	2
ในภาพรวม	2.23	0.98	น้อย	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.98) เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับน้อยทุกด้านเรียงตามระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ด้านด้านนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายข้อในสามลำดับแรกของแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่ครูผู้สอนสอนเนื้อหาเร็วเกินไป การจัดลำดับเนื้อหาในการสอนไม่ดี และอธิบายเนื้อหา วิธีการ หลักการ ทางคณิตศาสตร์ไม่ชัดเจน ตามลำดับ
2. ด้านตัวนักเรียน ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่นักเรียนขาดความกล้าในการสอบถามปัญหาที่ไม่เข้าใจ ขาดความเข้าใจประเด็นสำคัญที่ครูสอน และมีการงานอื่นๆนอกเหนือจากการเรียน ตามลำดับ
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลายและไม่น่าสนใจ ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และครูให้ความสนใจนักเรียนในห้องเรียนไม่ทั่วถึงขณะสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่ข้อสอบมีความยากเกินไป เนื้อหาในการทดสอบแต่ละครั้งมากเกินไป และรูปแบบของข้อสอบไม่มีความหลากหลาย ตามลำดับ

5. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่สื่อการเรียนรู้ทันสมัย มีเอกสารเสริม (ใบความรู้/ใบกิจกรรม/ใบงาน) ประกอบการเรียนให้กับนักเรียน และสื่อมีจำนวนเพียงพอ ตามลำดับ

6. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่ห้องเรียนไม่มีบริการเครือข่าย Internet ที่มีความสะดวกในการใช้งาน ห้องเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอก และห้องเรียนไม่มีมุมความรู้คณิตศาสตร์ที่ส่งเสริมความรู้ให้กับนักเรียน ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.77) เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวนสี่ด้าน คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวนสองด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านนักเรียน ตามลำดับ

2. ปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.98) เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงตามระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ด้านด้านนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ

3. จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ในประเด็นที่สำคัญประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ทั้ง 6 ด้าน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวนสี่ด้าน คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวนสองด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านนักเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะ การจัดการเรียนการสอน คณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามนั้นได้ดำเนินการครบองค์ประกอบตามแนวคิดของ จำเริญ ศิลปะวานิช (2538 : 68-70) และสมคิด สร้อยน้ำ (2542 : 4-5) กล่าวโดยสรุปว่าในกระบวนการเรียนการสอนทุกระดับจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) หลักสูตร 4) วิธีสอน 5) สื่อการเรียนการสอน 6) การวัดและประเมินผล แต่เนื่องจากในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ onsite เต็มรูปแบบหลังจากที่มีการจัดการเรียนแบบ online ในหนึ่งปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งถือได้ว่าเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในการจัดการศึกษา ครูผู้สอนอาจจะอยู่ในช่วงเริ่มเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งทั้งครูและนักเรียนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การศึกษาที่เปลี่ยนไป ดังที่ ทิศากร ศิริพันธุ์เมือง (2564:133) ที่กล่าวไว้ว่า ความท้าทายของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงอย่างเดียว แต่การเตรียมตัวของผู้เรียนและผู้สอนก็มีส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนมุมมอง แนวความคิด รวมทั้งไม่ควรยึดติดวิธีการเรียนการสอนรูปแบบเดิม แต่ควรเปิดมุมมอง แนวความคิด วิธีการเรียน การสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเนื้อหา สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบเครือข่ายเทคโนโลยี การวัดผลและประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนในยุคใหม่เกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในปีการศึกษาที่ผ่านมาครูอาจจะขาดการฝึกอบรมเสริมความรู้ในด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล หรือด้านอื่นๆที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนในยุคปกติใหม่ (New Normal) ซึ่งพระมหาจักรพล สิริโร (2564: 346-355) กล่าวไว้ซึ่งพอสรุปได้ว่า ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 คลี่คลายลงนั้น ต้องมีการปรับตัวด้านการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนโดยมีการออกแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และประเมินตนเอง ซึ่งการศึกษาในยุคความปกติใหม่ ผู้สอนควรมีการออกแบบ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน หรือเหมาะสมกับความพร้อมและทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองได้ และผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกวลิณ ชัยณรงค์ (2554: บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชฌาย์ สีหะวงษ์ (2562: บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงคณิตศาสตร์ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปัญหาด้านนักเรียน พบว่า ในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยที่นักเรียนขาดความกล้าในการสอบถามปัญหาที่ไม่เข้าใจ ขาดความเข้าใจประเด็นสำคัญที่ครูสอน และมีภาระงานอื่นๆนอกเหนือจากการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนขาดความกล้าแสดงออก จึงไม่กล้าสอบถามปัญหา ข้อสงสัย ต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนขาดความปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจประเด็นสำคัญต่างๆในเนื้อหาคณิตศาสตร์ขึ้น ซึ่งปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง อันจะส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ วัฒนาพร ระจับทุกซ์ (2542:92-95) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและกระตือรือร้น ที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา สำหรับปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้านอื่นๆอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ โรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆก่อนเปิดภาคเรียน เช่น ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ พัฒนาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ซ่อมบำรุงสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความพร้อมในการใช้งาน เพิ่มจุดให้บริการเครือข่าย Internet ให้ครอบคลุมมากขึ้นเพื่อเพิ่มความสะดวกในการใช้งานแก่นักเรียนและเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ในยุคปกติใหม่ (New Normal) ถึงแม้จะยังไม่เต็มและรวดเร็วในทุกพื้นที่การใช้งาน อย่างไรก็ตามการดำเนินการดังกล่าว นั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 89-98) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนใช้ประโยชน์ได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้บรรยากาศการสอนน่าสนใจมากขึ้น ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอน นอกจากนี้โรงเรียนยังมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร ในเรื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ เพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นไปตามแนวคิดของ วัฒนาพร ระจับทุกซ์ (2542:92-95) ที่กล่าวว่า กิจกรรมจะต้องสร้างโน้ตทัศน์ในสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่กำหนดอย่างชัดเจนครบถ้วนและทันสมัย เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียน โรงเรียนและชุมชน และแนวคิดของ สมศักดิ์ สีนุระเวช (2543 : 55-56) ที่กล่าวว่า การวัดผลศึกษานอกจากจะใช้แบบทดสอบเครื่องมือ นำไปสู่การวัดผลแล้วยังมีอีกหลายประการที่จะใช้วัดได้ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ ฯลฯ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้เหมาะสมที่จะใช้วัดลักษณะแต่ละอย่างแตกต่างกัน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สภาพการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนสามชุกรัตนโกศารามอยู่ในระดับมากและปัญหาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนสามชุกรัตนโกศารามอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายความว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องกันและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ (2557:บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักสถิติ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เห็นว่าทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามสามารถนำไปใช้ได้ดังนี้

1.1 สภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวนสี่ด้าน คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวนสองด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านด้นนักเรียน ตามลำดับ ดังนั้น โรงเรียนหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ควรเร่งพัฒนาประเด็นสำคัญ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านนักเรียน เพื่อให้มีระดับการปฏิบัติที่สูงขึ้นและจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่สูงขึ้น

1.2 ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงตามระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ด้านด้นนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ โรงเรียนหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ควรเร่งพัฒนาประเด็นสำคัญ ด้านนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุดและจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามในภาพรวม การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาแยกตามแผนการเรียน ระดับชั้น จะทำให้ทราบถึงสภาพและระดับปัญหาตามแผนการเรียน ตามระดับชั้นที่ชัดเจนมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์หรือพฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ของครูผู้สอนด้วย

2.3 ควรศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์หรือสภาพที่คาดหวังของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ด้วย

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กับนักเรียน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวนสี่ด้าน คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวนสองด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านด้นนักเรียน ตามลำดับ สำหรับปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงตามระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ด้านด้นนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามในประเด็นที่สำคัญประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. โรงเรียนควรกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆด้านคณิตศาสตร์ให้นักเรียนได้พัฒนาด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เช่น กิจกรรมค่ายวิชาการ กิจกรรมการอบรมต่างๆ ให้ครอบคลุมนักเรียนในทุกแผนการเรียนและทุกระดับชั้น นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาและเพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาสาระและเวลาเรียน
2. โรงเรียนควรเร่งพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียนเพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการเรียนรู้นอกเวลาเรียนของนักเรียน เช่น การบริการเครือข่าย Internet แก่นักเรียน การให้บริการห้องสืบค้น ห้องสมุด การปรับปรุงห้องเรียน ให้มีสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์
3. โรงเรียนควรส่งเสริมด้านการพัฒนาครูเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการศึกษายุคใหม่ สอดคล้องกับยุคปกติใหม่ (New Normal) เพื่อให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกวลิณ ชัยณรงค์. (2554). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาคณิตศาสตร์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำเนียร ศิลปะวานิช. (2538). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพมหานคร: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- ทศกร ศิริพันธ์เมือง. (2564). สภาพและปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 13(38)(กันยายน-ธันวาคม 2564). 131-140.
- นฤนาถ เอี่ยมฉ่ำ. (2559). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วารสารออนไลน์คณะศึกษาศาสตร์
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2545). การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาจักรพล สิริโร. (2564). การศึกษาในยุค New Normal. Journal of Modern Learning Development. 6(6) (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2564). 346-356.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (ปีการศึกษา 2559 : 16). สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2565, จาก <http://www.edujournal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2053.ru>.
- รุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ. (2557). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา สถ 310 หลักสถิติ. รายงานการวิจัย(คณะวิทยาศาสตร์).มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: แอล.ที.เพรส จำกัด.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). หลักการสอน. อุตรธานี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- สายทิพย์ ยะฟู. (2560). เอกสารประกอบการสอน วิทยาการวิจัยทางการศึกษา. นครสวรรค์: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 13(1)(มกราคม-เมษายน 2562). 107-115.
- สุพิชฌาย์ สีหะวงษ์ จำลอง วงษ์ประเสริฐ และทัศนีย์ ขาดีไทย. (2562). สภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงคณิตศาสตร์

อรรถัย มูลคำ และสุวิทย์ มูลคำ. (2544). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เล่ม 2. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

A STUDY ON PROBLEMS OF STUDENT CARE SYSTEMS OPERATION IN
THE SMALL SIZE SCHOOLS UNDER NAKHON SAWAN PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

วีรยุทธ ชูมา¹, ทินกร ชอัมพงษ์², นันทวัช นุนารัต³
Weerayut Chooma¹, Thinnakorn Cha-umpong², Nanthawat Nunat³

Corresponding Author E-mail: Weerayut.c@nsru.ac.th

Received: Aug 29,2022, Revised: Oct 5,2022, Accepted: Nov 27,2022

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 274 คน ที่ได้จากการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนขนาดเล็ก

¹ นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹ Student in Master of Education degree, Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{2,3} Advisor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the administrative problems on the students care system of small size schools classified by position, education level and work experience. The sample consisted of 274 administrators and teachers of small size schools. The sample size was determined by using Krejcie & Morgan formula and simple random sampling. The instrument was a questionnaire concerning the administrative problems on the students care system of small size schools with the reliability at 0.95. Data were analyzed by mean, standard deviation, and analysis of variance (One - way ANOVA), and Scheffe's method.

The study findings were as follows: 1) The administrative problems on the students care system of small size schools in overall was at a moderate level. To consider each aspect, it was found that the most problematic level was student screening, followed by the students preventing and solving problems, the students transferring, knowing individual students and the students promoting and developing, respectively. 2) The comparison of the administrators and teachers' opinions on the administrative problems on the students care system of small size schools classified by position, education level and work experience in overall was the difference of statistically significance at .05 level. Meanwhile, the pair comparison found that the opinions of the administrators and teachers with work experience less than 5 years was higher than 5 - 10 years and the administrators and teachers with work experience more than 5 - 10 years was higher than over 10 years.

Keywords: Student Care System, Small Size School

บทนำ

สภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ไม่ชอบมาโรงเรียน ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน ติดสิ่งเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าวรังแกกันเอง เครียด ซึมเศร้า มองโลก ในแง่ร้าย ชู้สาว ชอบมั่วสุมกันเป็นกลุ่ม ให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรม เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดกับเด็กและเยาวชน จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกหน่วยงานต่างให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของประเทศและมีหน้าที่ในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาและผู้ปกครอง ตลอดจนเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายหลัก คือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีการพัฒนาทางด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามความมุ่งหวังของสังคม โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 ในมาตรา 6 ได้กล่าวถึงจัดการศึกษาซึ่งมีหลักการ เพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้ และด้านคุณธรรม มีวัฒนธรรมและใช้จริยธรรมในการดำรงชีวิต ซึ่งจะทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับมาตรา 22 ในการจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ บูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความรู้ทั้งความรู้ คุณธรรม ตลอดจนถึงกระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาโดยมีสาระสำคัญคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากนี้ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจาก พัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2562ก: 1-3)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ส่งผลให้ผู้เรียนต้องรู้จักปรับประยุกต์ความรู้ที่ได้ศึกษา มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งการที่ครูผู้รับผิดชอบสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในรายวิชา และทุกกิจกรรมที่จัดให้นักเรียน อีกทั้งมีการให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม และร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนได้พัฒนาอย่างมีศักยภาพ การที่จะพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดีสำหรับคนไทย เพื่อพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ที่ทัศนคติดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีทักษะจำเป็นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้ชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย การเรียนรู้เพื่อแบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการรังสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวม และการเรียนรู้เพื่อการนำไปปฏิบัติ การทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ พึ่งพาตนเองได้และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งนี้ หลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีใช้การจดจำเนื้อหาวิชา เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงและลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและต่อยอดความรู้ที่ได้ ผู้สอนต้องสามารถสร้างและออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศเกื้อหนุนและเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเชื่อมโยงความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชน โดยรวมจัดการเรียนรู้ผ่านบริบทความเป็นจริง และการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อเทคโนโลยีเครื่องมือ และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559: 3)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผน มีขั้นตอนอย่างชัดเจนในการส่งเสริมดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จทางการเรียนสนับสนุน และให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างรอบด้าน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมี 5 ขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือทั้งการขอข้อมูลจากนักเรียน การเยี่ยมบ้าน

และการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลมาคัดกรองว่าเด็กนักเรียนเป็นเด็กกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย ด้านพฤติกรรม เช่น การใช้สารเสพติด การใช้ความรุนแรง พฤติกรรมทางเพศ การติดเกม การใช้เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น การส่งเสริมพัฒนาเพื่อให้เด็กมีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงทางสังคมต่าง ๆ การป้องกันและช่วยเหลือในกรณีเด็กกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้เด็กได้รับความช่วยเหลือให้กลับมารับการศึกษาจนจบหลักสูตร และการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเป็น เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว และอาจส่งผลในเชิงลบ ซึ่งอาจจะเป็นผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย และสภาพจิตใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่จะสำเร็จนั้นมาจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวัง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา โดยมีครูที่ปรึกษาทำหน้าที่หลักเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังจะต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด และเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้ดีขึ้น และเป็นบุคคลที่มีคุณค่าสร้างประโยชน์ให้สังคมต่อไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559: 11-12)

จากรายงานผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่ผ่านมา พบว่า ผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาโดยมีกระบวนการบริหารและการจัดการศึกษาสอดคล้องกับสภาพและบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่ยังมีตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 3 ผลการบริหารและการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คือตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณภาพตามหลักสูตร มีผลการประเมินคะแนนในระดับ 5 หมายถึง ปรับปรุง และตัวบ่งชี้ที่ 7 ประชากรวัยเรียนได้รับสิทธิและโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่าเทียมกันศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีผลการประเมินคะแนนในระดับ 5 หมายถึง ปรับปรุง และผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งผลทางลบคืออุปสรรคในเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากสภาพความเป็นอยู่ ร้อยละ 75 ของนักเรียน ต้องอาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา ซึ่งส่วนใหญ่บิดามารดาต้องไปรับจ้างตามโรงงานอุตสาหกรรมที่อื่น เพื่อที่จะมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัว ส่งผลให้นักเรียนขาดความอบอุ่น ขาดความใกล้ชิด และขาดการอบรมจากบิดามารดา ทำให้มีปัญหาการเรียนและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูที่ปรึกษา ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนด้วยวิธีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นจุดเน้นสำคัญของการพัฒนาโรงเรียนในสังกัดมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 โดยระบุว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือตัวชี้วัดความสำเร็จโรงเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง และปลูกฝังผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น อาชญากรรม และความรุนแรง ในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ โรคภัยอุบัติใหม่ จากไซเบอร์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องหันมาร่วมมือกันสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็นคนเก่ง คนดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่เป็นอยู่ยังมีปัญหาการขาดประสิทธิภาพและยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. 2563: 12)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 เพื่อต้องการทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 และเพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

1.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

ไกรสร เขียวทอง (2561: 31) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป เป็นกลยุทธ์เพื่อการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีมาตรฐานตามหลักสูตรกำหนด โดยบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ ในการจัดการการศึกษา จัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด ประสานกับชุมชนและองค์กรให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

2.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ปัทมรา โพธิ์อ่อน (2557: 19) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะ การดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง โดยมีครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยจะเป็นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ได้แก่ คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน

2.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

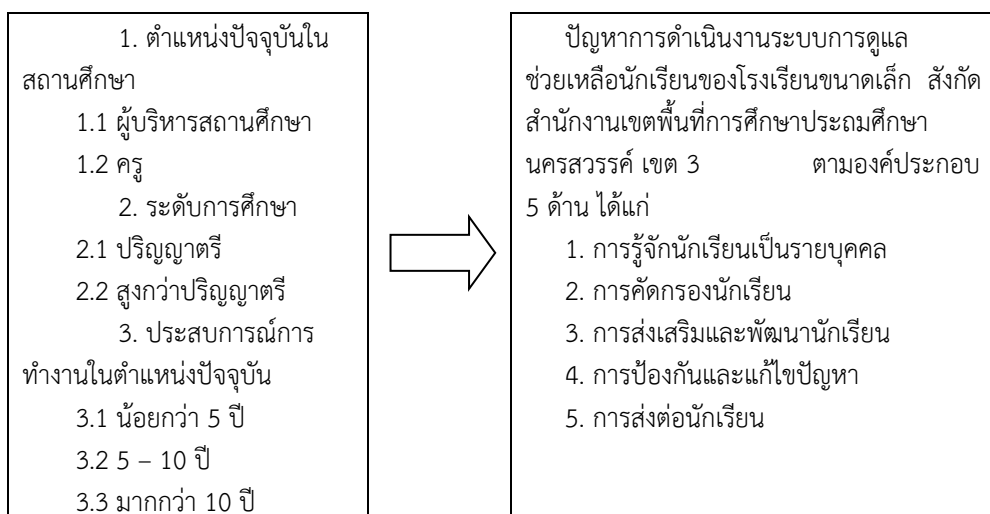
ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์ (2559: 16) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญและความจำเป็น คือ ในการศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้โรงเรียนได้มีแนวทางในการบริหารจัดการ และสามารถดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นกระบวนการสำคัญที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียน ให้มีพัฒนาการก้าวหน้าในทุกด้าน สามารถปรับตัว แก้ปัญหา พัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จและอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.3 การดำเนินงานระบบคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

โดยใช้แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักการของคู่มือการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2559: 14-20) ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารและครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จาก 125 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 125 คน และครูจำนวน 803 คน รวมทั้งสิ้น 928 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ได้มาจากการกำหนดขนาดจากการเปิดตารางเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน เทียบสัดส่วนได้เป็นผู้บริหาร จำนวน 37 คน ครูจำนวน 237 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับฉลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ เพศ ตำแหน่งในสถานศึกษา ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย ตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักการของคู่มือการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน และการส่งต่อ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุมัติการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ดังนี้

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้ศึกษาพบผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูในระหว่างวันที่ 29 ตุลาคม - 11 พฤศจิกายน 2564

3. ผู้ศึกษาขอรับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยได้รับแบบสอบถามคืนกลับ ครบทั้ง 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติและสูตรประกอบการคำนวณดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

1.2 หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa - coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ (%)

2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษา และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent Simple test

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบว่าด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจะทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดทำทะเบียนสะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด รองลงมาคือ การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลายและตรวจสอบได้ และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การประชุม วางแผน และร่วมกันกำหนดนโยบายไว้ในแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมาวิเคราะห์สรุปผล ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด รองลงมาคือ การประสานงานกับผู้ปกครองในการคัดกรองนักเรียน และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดกรองนักเรียน

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมที่ตนเองสนใจ และถนัด และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การวางแผนประชุมแต่งตั้งคณะกรรมการและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด รองลงมาคือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักจิตวิทยาเบื้องต้น และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การวางแผน แต่งตั้งคณะกรรมการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถไปยังหน่วยงานภายนอก ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด รองลงมา คือ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการช่วยเหลือนักเรียน และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การประชุมแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านการส่งต่อผู้เรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมจำแนกตามตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า

2.1 ผู้บริหาร และครูที่มีตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหาร และครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผู้บริหาร และครูที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดให้ทุกโรงเรียนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จึงเน้นให้โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง และประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์ (2559) พบว่า ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนทำการจัดทำทะเบียนสะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสอบถามข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งในบางครั้งนักเรียนและผู้ปกครองอาจให้ข้อมูลที่ไม่เป็นข้อเท็จจริงกับครูประจำชั้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลบางอย่างบ่อยครั้ง ดังนั้น ครูประจำชั้นควรเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นมีความเข้าใจในตัวนักเรียน และสามารถนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการส่งเสริม พัฒนา และช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่าง ๆ ร่วมกัน มีการจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ครูประจำชั้นรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาทิตยภัทร วรรณวัฒน์ (2556) พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก ครูประจำชั้นทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำข้อมูลให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบันอยู่แล้ว และโรงเรียนได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการสถานศึกษา

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โรงเรียนมีการประชุมวางแผนสร้างเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการจัดอบรมให้ความรู้ในการคัดกรองให้กับครู นักเรียน และผู้ปกครองทราบแนวทางในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน มีการติดตามผลงานให้ชัดเจนและต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหรือกำหนดเป้าหมายในการทำงาน แต่ส่วนใหญ่สถานศึกษาขาดการจัดทำแบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนเป็นห้องเรียน และรายบุคคล ผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ให้ความสำคัญกับการคัด

กรองนักเรียน เพราะการคัดกรองนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความละเอียดอ่อนและต้องมีการดำเนินการด้วยความระมัดระวัง จึงส่งผลให้การดำเนินการดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุสรณ์ สุขกล่ำ (2556) พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก การคัดกรองนักเรียนควรปรับปรุงเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนให้ชัดเจน ง่าย และสะดวกในการกรอกข้อมูล และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า กิจกรรมสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมที่สำคัญที่โรงเรียนควรดำเนินการเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นอย่างมาก คือ กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เป็นกิจกรรมที่ครูประจำชั้นสามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนกำหนดรูปแบบของกิจกรรมตามความสนใจ อาจจะเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รวมทั้งสถานที่ในการจัดกิจกรรม มีการจัดบรรยากาศกิจกรรมอย่างเป็นกันเองเสมือนอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวมีการกำหนดเนื้อหากิจกรรมตามความต้องการของนักเรียน มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนในการเลือกกิจกรรม มีการวางแผนโดยยึดหลักการบูรณาการ มีจุดมุ่งหมายสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน มีความยืดหยุ่นและผสมผสานกับความต้องการของนักเรียนหลังจากที่ได้ดำเนินกิจกรรมและจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทวรรณ สุขพิพัฒน์ (2559) พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เพื่อที่จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า ทางโรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิดเพราะโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนน้อย ทำให้ดูแลได้อย่างทั่วถึง และสามารถหาวิธีช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลย นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหามาเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน สิ่งที่ครูควรดำเนินการอย่างน้อยมี 3 อย่าง คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ข้อมูลการคัดกรอง และข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตใจที่เข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุติกรณ์ นิสสัย (2558) พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากทางโรงเรียนได้มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักจิตวิทยาเบื้องต้น

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า การส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถไปยังหน่วยงานภายนอก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บทบาทของครูทุกคนที่จะต้องดูแล และแก้ปัญหานักเรียนในเบื้องต้น การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น เมื่อได้ดำเนินการตามกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนแล้ว และยังพบปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหารุนแรงยากต่อการแก้ไข ครูประจำชั้นจึงควรส่งต่อนักเรียนให้กับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้แก้ไขปัญหาก่อนที่ปัญหาจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และจะต้องจัดทำแบบบันทึกและรายงานผลการส่งต่อ ช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การส่งต่อนักเรียนเกิดปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎ์ฐิญา ไสยราช และฉลอง ชาตบุรุษิวัน (2562) พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก ครูที่ปรึกษามีบทบาทในการช่วยเหลือประสานงานกับครูท่านอื่น ในการแก้ปัญหานักเรียน รวมถึงการประสานงานกับผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก แต่ครูมีข้อจำกัดด้านเวลา มีภาระงานสอนและงานพิเศษมาก จึงไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษานักเรียนในทุกโอกาสที่นักเรียนประสบปัญหา

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยจำแนกตาม ตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า

1. ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งปัจจุบันในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูปฏิบัติหน้าที่และภาระงานที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารทำหน้าที่บริหารสถานศึกษาตามกระบวนการ แต่ครูมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามแผนงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ครูเข้าถึงและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุทฤตธรรม์ สัมลี (2557) พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัวบาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 19 จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีพบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่หลากหลาย จนสามารถนำมาองค์ความรู้ นั้น ๆ มา ปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจนสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้ดี แตกต่างกับ ผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีอาจยังมีองค์ความรู้ และความเข้าใจที่ไม่มากนัก จึงมองเห็นการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก จึงทำให้ผู้บริหารและครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมี ความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุสรณ์ สุขกล่ำ (2556) พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปราจีนบุรี เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันน้อยกว่า พบปัญหา การดำเนินงานมากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันมาก อาจเป็นเพราะยังมีการสั่งสม ประสบการณ์ ทำงาน ความชำนาญ ความเข้าใจ และแก้ไขปัญหาตามลำดับขั้นตอนแต่ละด้านในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาไม่มากนัก ซึ่งแตกต่างจากผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันมาก ที่ มีความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เชี่ยวชาญ เนื่องจากมีการสั่งสมประสบการณ์การทำงานมานาน ค้น ชินกับบริบทในสถานศึกษาและเข้าใจนักเรียนเป็นอย่างดี และผ่านการแก้ปัญหามาหลายครั้ง จึงทำให้ผู้บริหารและครูที่มี ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พชรียา ทองบัณฑิต (2558) พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยที่สรุปได้ข้างต้น สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ใช้แอปพลิเคชันเกม 2 มิติ จำลองสถานศึกษาโดยใช้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นฐานสำหรับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์

1.1 เกม 2 มิติ จำลองสถานศึกษาโดยใช้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1. แอปพลิเคชันเกม 2. แบบสอบถามความพึงพอใจ ทั้งนี้เนื่องจากแอปพลิเคชันเกมมีองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ และ ผลการประเมินคุณภาพของเกม 2 มิติ จำลองสถานศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีโดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ซึ่งเป็นไปตามที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับ อธิติญา แสงเจริญ และ วิไลพร ไชยสิทธิ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์แบบ RPG เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเกมคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 4.45, S.D.=0.10) และผลการ ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อเกมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D.=0.29)

1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญสื่อเกม 2 มิติ จำลองสถานศึกษาโดยใช้มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์เป็นฐานสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.88 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ปาริชาติ นาคะมุขตาพันธ์และนุชนารถ ใจดำรง (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาเกมเพื่อการศึกษาวิชา คณิตศาสตร์เรื่องการบวกและการลบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเกมคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรจัดทำระเบียบสะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งต้องมีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลายและตรวจสอบได้ และการปรับปรุงรายงานผลบันทึกข้อมูลต้องเป็นปัจจุบัน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรนำข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมาวิเคราะห์ สรุปผล โดยมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการคัดกรองนักเรียน และมีการปรับปรุงรายงานการดำเนินการคัดกรองนักเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ การส่งเสริมให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมที่ตนเองสนใจ และถนัด และมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักจิตวิทยาเบื้องต้น และการจัดทำแบบบันทึกผลการให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรมีการส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถไปยังหน่วยงานภายนอก และการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการช่วยเหลือนักเรียน และควรมีการจัดทำแบบบันทึกและรายงานผลการส่งต่อช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาคั้งต่อไป

ผลการศึกษาคั้งนี้ทำให้ได้ทราบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 มีปัญหามากที่สุดในด้านการคัดกรองนักเรียน ส่วนมากมีปัญหาในการจัดทำระเบียบสะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ผู้ศึกษาจึงขอให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรศึกษาแนวทางการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขนาดเล็กเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2554). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: ยูเรนัส อิมเมจกรุ๊ป.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). คู่มือการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

_____. (2562ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

_____. (2562ข). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

_____. (2564). หลักการตามนโยบาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565. กรุงเทพฯ.

กระทรวงสาธารณสุข. (2552). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป

ไกรสร เขียวทอง. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กรรณสพร ผ่องมาศ. (2561). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- เกียรติพงษ์ เกิดศรี. (2557). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- คมกฤษ ทองนพคุณ. (2556). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มเมืองมัธยมศึกษาการศึกษาภาคบังคับสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คมสันต์ ทะลายรัมย์. (2560). ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเขาคิชฌกูฏ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรัส อติวิทยากรณ์. (2554). หลักการและทฤษฎีทางการบริหารสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: เหมการพิมพ์.
- จตุกรณ นิสสัย. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐกฤตธรรม ส้มลี. (2557). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตบัวบาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทวรรณ สุขพิพัฒนะ. (2559). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บุปผาชาติ เข้มวิชัย. (2558). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน:กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์. (2560). แนวคิดสู่การปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปภัสรา โพธิ์อ่อง. (2557). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ประภาพรณ รักเลี้ยง. (2556). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2554). การบริหารเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- พองจันทร์ กลิ่นสุคนธ์. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มธุริน แผลงจันทิก. (2554).การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- มูนา จารง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์ เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สัมมา รณิธย์. (2556). **หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- สาธิต ทรัพย์รวงทอง. (2557). **วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา**. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สายทิพย์ ยะฟู. (2560). **การวิจัยทางการศึกษา**. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. (2563). **รายงานผลการดำเนินงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ประจำปี 2563**. นครสวรรค์.
- _____. (2564). **สารสนเทศทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3**. นครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2559). **ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2562). **แผนบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). **ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการแนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน องค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการก้าวอย่างยั่งยืน ปี 2552**. (เอกสาร). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- _____. (2559). **การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักสูตรครูที่ปรึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

THE STUDY OF STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT PROBLEMS OF
EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS. UNDER PHICHIT
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2.

อมราวดี พงษ์เจริญ¹, ทินกร ชอัมพงษ์², ธีรพจน์ แนนเนียน³
Amarawadee Pongcharoen¹, Thinnakorn Cha-umpong², Teerapod Naebnean³

Corresponding Author E-mail: Amarawadee.p@nsru.ac.th

Received: Sep 18,2022, Revised: Oct 31,2022, Accepted: Dec 2,2022

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร 15 คน และครู 239 คน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา รวมทั้งสิ้น 254 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีค่าความเที่ยง 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย รองลงมาคือ การส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน การส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน การส่งเสริมการศึกษาและนันทนาการ และการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานกิจการนักเรียน, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹ Student in Master of Education degree, Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{2,3} Advisor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the student affairs management problems of educational opportunity expansion schools classified by position, educational level and work experience in position. The sample comprised of 15 administrators and 239 teachers of educational opportunity expansion schools, total of 254 people. The sample size was determined using Krejcie & Morgan formula and simple random sampling. The study instrument was a questionnaire concern with the student affairs management problems of educational opportunity expansion schools with the reliability at 0.94. Data were analyzed by mean, standard deviation, t-test independent and Analysis of Variance (One - Way ANOVA).

The study findings were as follows: 1) The student affairs management problems of educational opportunity expansion schools in overall was at the high level. To consider each aspect, it was found that the most problematic level was the promotion of health, followed by the promotion of student democratic and discipline activities, the promotion of student activities, the promotion of sports and recreation, and the promotion of guidance activities in schools, respectively. 2) The comparison of administrators and teachers' opinions on problems of student affairs management of educational opportunity expansion schools classified by position and educational level in overall found the difference of statistically significant at .05 level. While the administrators and teachers' opinions with different work experience in position in overall was not different.

Keywords: Student Affairs Management, Educational Opportunity Expansion School

บทนำ

ในปัจจุบันและอนาคตการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของคนทั่วโลก โดยการศึกษาจะมีความสำคัญและมีความจำเป็นยิ่งขึ้นสำหรับทุกคน เพราะการศึกษามีส่วนสำคัญทำให้คนสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และที่สำคัญการศึกษาสามารถ สร้างให้คนเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ผลงาน นวัตกรรม สร้างทฤษฎีที่เป็นคุณประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชาติ รวมไปถึงการสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ บนโลกนี้ ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ทั้งให้เป็น ผู้เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความคิด ทักษะ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ตลอดจนมีพฤติกรรมที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และ เจตคติที่ดีที่พึงประสงค์ของสังคมที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาและแก้ปัญหาเด็กนักเรียนและเยาวชนใน สังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแนวทางในการพัฒนาสร้างผลผลิต ผลลัพธ์ให้เกิดกับนักเรียนให้มีความสอดคล้องกับทิศ ทางการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยระบุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ว่าหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวง ชน (Education for All) เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย วัยเรียน วัยทำงาน และผู้ สูงวัยมีโอกาสในการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตามความพร้อม และความสามารถให้บรรลุ ชีตสูงสุด มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม รวมทั้งมีสมรรถนะใน การทำงานเพื่อการประกอบอาชีพตามความถนัด และความสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ อันจะนำไปพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1-17)

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ทุกคน ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาด้านการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) ตาม เจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้ดำเนินการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยสถานศึกษาเป็นหน่วยงานของ กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาวางรากฐานความคิด ความประพฤติของเยาวชน ปลูกฝังคุณธรรมให้เป็น พลเมืองของชาติโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย มีความต้องการ ความสนใจ และความ ถนัด และมีความประพฤติที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม ด้วยเหตุนี้จึงได้กำหนดให้มีงานกิจการนักเรียนขึ้นซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้อง กับการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะการดำเนินชีวิต มี วุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรม จริยธรรม พัฒนาด้านตนเองสู่โลกแห่งอาชีพ รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข ดังนั้นจึงให้ มีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ, การบริหารงบประมาณ, การ บริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาโดยตรง โดย งานบริหารกิจการนักเรียนนั้นถือเป็นขอบข่ายภารกิจหนึ่งของงานบริหารทั่วไป โดยกำหนดความสำคัญของการบริหารงาน กิจการนักเรียน คือ งานส่งเสริม พัฒนาควบคุม และแก้ไขความประพฤตินักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมอย่างหลากหลายตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของ หลักสูตรการดำเนินการบริหารกิจการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์เพื่อ ทำให้เกิดความสงบ เรียบร้อยใน โรงเรียน ส่งเสริมให้การเรียนการสอนผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา นักเรียนแต่ละคนได้รับการ พัฒนา ความสามารถเฉพาะตนเต็มตามศักยภาพ นักเรียนที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ จึงได้รับความช่วยเหลือพร้อมกับแก้ไข พฤติกรรม เพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ตามโครงการประกันคุณภาพ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรในโรงเรียน สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข เรียนรู้การให้และการรับ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี สามารถเข้าใจและยอมรับกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ และบุคลากรในโรงเรียนปฏิบัติตามรูปแบบการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย เข้าใจสิทธิและทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง โรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการและวางแผนจัด ดำเนินการอย่างมีระบบเพื่อให้สามารถช่วยเหลือเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนได้อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2562: 1)

งานบริหารกิจการนักเรียน เป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง เป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดของนักเรียน ทั้งยังเป็นการให้ครูอาจารย์มีบทบาทหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด และมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับนักเรียนที่ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนานักเรียนโดยผ่านกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการ เพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนสามารถให้การช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ทัศนคติในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการ และกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวให้ทันผล และภูมิคุ้มกัน สามารถเลือกดำเนินชีวิตอย่างมีภูมิรู้ และภูมิธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งงานกิจการนักเรียนเป็นงานหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานภายในโรงเรียนเพราะจุดมุ่งหมายสำคัญของโรงเรียนย่อมต้องการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทางโรงเรียนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน รวมไปถึงความสำคัญและความมุ่งหมายของการบริหารกิจการนักเรียน เป็นการดำเนินไปเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ ความสามารถ สติปัญญาของนักเรียนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน การประกอบอาชีพการงานในอนาคต ซึ่งถือได้ว่าการบริหารกิจการนักเรียนเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนทุกระดับการศึกษา ซึ่งจะต้องรับผิดชอบดำเนินการบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งภายใน และภายนอก ทั้งนี้เพื่อส่งเสริม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง เมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจะได้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ และมีคุณค่าต่อสังคมต่อไป (กุลสินา รอดทอง. 2560: 28)

การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษามีปัญหาที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และบริบทของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ด้านอาคารสถานที่ ด้านภูมิทัศน์ของสถานศึกษาไม่น่าสนใจ ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน บริบทบางแห่งสถานที่ตั้งอยู่ไกลจากชุมชน การเดินทางลำบาก สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนไม่มีประสิทธิภาพ และงานไม่เป็นระบบตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน รวมถึงครูผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามขอบข่ายงานกิจการนักเรียนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียน ไม่ตระหนักถึงการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอย่างจริงจัง ปฏิบัติงานล่าช้า ไม่มีการติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ ขาดประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการศึกษาดูงานกิจการนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การปฏิบัติงานกิจการนักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาขาดวิสัยทัศน์ ขาดการวางแผนที่รอบคอบ ขาดคุณธรรม จริยธรรม ขาดการทำงานเป็นทีม ขาดความเป็นผู้นำที่ดี ไม่สนใจและสนับสนุนงานกิจการนักเรียน ตลอดจนภาระงานของครูที่เยอะเกินไป ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรดำเนินการ และพัฒนาระบบการบริหารกิจการนักเรียนภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ และมีความเป็นมาตรฐาน (สุรพัชร เกตุรัตน์. 2561: 5)

ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และวัฒนธรรม พร้อมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี บุคคลในสังคมปัจจุบันจึงต้องพร้อมที่จะดำรงชีวิตให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ในปัจจุบันแต่ละโรงเรียนมีการวางระบบของงานที่ชัดเจนและกำหนดแนวทางในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามกระบวนการขั้นตอนแนวปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแม้ว่าทางโรงเรียนจะมีการดำเนินงานกิจการนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ แต่ก็ยังมีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจการนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา ซึ่งครูอาจจะยังขาดความรู้ความเข้าใจ มีภาระงานรับผิดชอบมาก มีเวลาน้อยและจำกัด รวมไปถึงด้านสังคม และเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา ปัญหาการขาดเรียน ไม่เข้าเรียน นี้ออกนอกโรงเรียน มาโรงเรียนสาย และไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ปัญหาด้านการสุขภาพอนามัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ แสดงถึงภัยร้ายแรงทางสังคม และการแต่งกายไม่ถูกระเบียบ การทะเลาะวิวาท การขาดระเบียบวินัย และไม่เคารพกฎระเบียบของสถานศึกษา ซึ่งในอนาคตอาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมได้ จากสภาพพื้นฐานของเยาวชนในจังหวัดพิจิตรมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความคิด ส่งผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนของผู้เรียน ทำให้

ผู้เรียนจำนวนมากไม่อาจปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จึงได้มีพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันทั้งทางที่ดีและไม่ดี นักเรียนยังขาดความกล้าแสดงออกในการเป็นผู้นำที่ดี ขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และยังขาดความรู้พื้นฐานการนำประชาธิปไตยไปใช้ในทางที่เหมาะสม ดังนั้นการบริหารกิจการนักเรียนถือเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ต้องหาทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้หมดไปที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น รู้จักคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รู้จักการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และมีทักษะการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีแนวความคิดและทัศนคติเชิงบวก มีความมั่นใจ นับถือตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ซื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษา ศีลธรรม มีการปรับเปลี่ยนนิสัยและพฤติกรรมที่ดีขึ้น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งทางวิชาการ และวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย รู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. 2563ก: 36-40)

จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงเรียน ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ก้าวหน้าประสบผลสำเร็จ อีกทั้งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำรงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดำเนินไปด้วยดีเป็นไปตามความต้องการของสังคม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาประยุกต์ตามบริบทโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ได้ขอบเขตที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1.1 ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย
- 1.2 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา
- 1.3 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน
- 1.4 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน
- 1.5 ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นเหตุทำให้ไม่สามารถดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียน ซึ่งวัดจากแบบสอบถามในด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน ด้านการรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน และด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

1. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย หมายถึง การตรวจสุขภาพประจำปีของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง การให้บริการเตียงพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาลเพียงพอต่อการให้บริการ การดูแลควบคุมคุณภาพของอาหารที่โรงเรียนจัดให้หรือจำหน่ายในโรงเรียนให้ถูกหลักโภชนาการ ห้องสมุดมีหนังสือ

ตำรา วารสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเพียงพอสำหรับนักเรียนค้นคว้า การบริการน้ำดื่มให้นักเรียนอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ การบริการห้องน้ำ ห้องส้วมเพียงพอ และดูแลให้สะอาดถูกสุขลักษณะอย่างเป็นประจำ

2. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา หมายถึง การให้บริการคำแนะนำปรึกษาทั่วไปแก่นักเรียน การให้บริการด้านทุนการศึกษาแก่นักเรียน การส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะชีวิตแก่นักเรียน การจัดบริการวางตัวบุคคลเพื่อช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การจัดห้องบริการแนะแนวไว้โดยเฉพาะและเหมาะสม เชิญบุคคลภายนอกที่ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาแนะแนวให้กับนักเรียน การประชาสัมพันธ์และกระตุ้นให้นักเรียนได้ทราบและมาใช้บริการปรึกษาหารือหรือแนะแนว ติดตามผลนักเรียนหลังจากที่ได้มารับบริการปรึกษาหารือหรือแนะแนวไปแล้ว และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะแนว

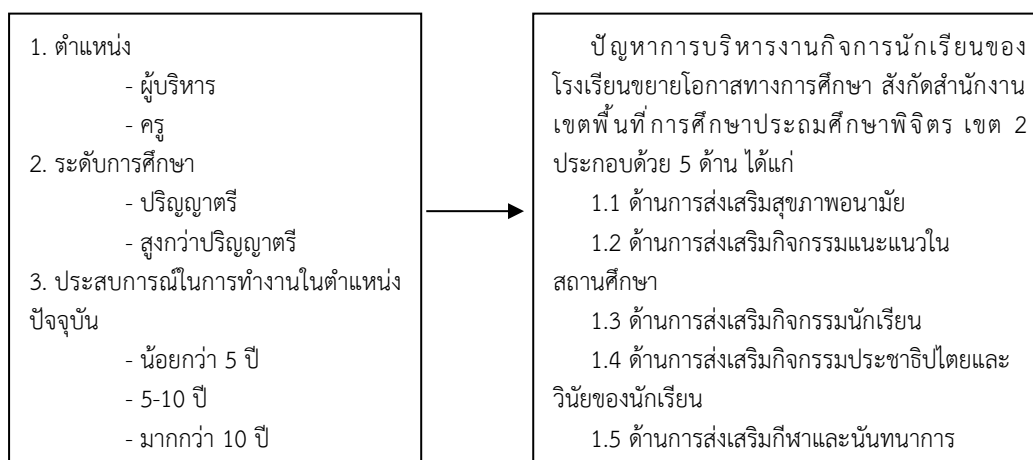
3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมกิจกรรม ลูกเสือ – เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ การส่งเสริมกิจกรรมชุมนุม ตามกลุ่มความสนใจของผู้เรียน การส่งเสริมด้านบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์นอกโรงเรียน การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทั่วถึง โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม การเชิญผู้ปกครองและบุคลากรภายนอกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมคิดวางแผน ปฏิบัติและประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียน การประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไข

4. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน หมายถึง การจัดทำประกาศหรือคู่มือนักเรียนเพื่อทราบถึงกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยและการปฏิบัติตนของนักเรียน การดำเนินการตรวจสอบ กำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม พฤติกรรมทางเพศ และการพนันในโรงเรียน การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยต่าง ๆ เป็นประจำเพื่อนำมาหาวิธีแก้ไข การดำเนินการประชาสัมพันธ์หรือยกย่องชมเชยแก่นักเรียนที่ประพฤติดี ความร่วมมือ ควบคุม และเอาใจใส่ด้านความประพฤตินักเรียนจากผู้ปกครอง การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนสมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน และการเชิญผู้ปกครองร่วมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหานักเรียนด้านระเบียบวินัยและความประพฤตินักเรียน

5. ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ การจัดทำแผนพัฒนางานด้านกีฬาและนันทนาการ การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานศึกษา การสนับสนุนให้นักเรียนฝึกทักษะ ความสามารถเฉพาะทางของกีฬานิตต่าง ๆ เพื่อความเป็นเลิศ การส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความถนัดของแต่ละบุคคล และการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของกิจกรรมนันทนาการ

ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษา 5 ด้าน เพื่อให้มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องกับศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 44 คน และครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 700 คน รวมทั้งสิ้น 744 คน จำนวน 44 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การเปิดจากตารางเครชี และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 254 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 15 คน และครูจำนวน 239 คน จากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้การศึกษามี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย 2. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา 3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน 4. ด้านการรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน 5. ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุมัติการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้ศึกษาพบผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูในระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม - 28 ตุลาคม 2564

3. ผู้ศึกษาขอรับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยได้รับแบบสอบถามคืนกลับ ครบทั้ง 254 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติและสูตรประกอบการคำนวณดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

1.2 หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa - coefficient) ตามวิธีของ

Cronbach

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ (%)

2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent Simple test

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบว่าด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจะทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีกลุ่มตัวอย่าง 254 คน เป็นผู้บริหาร 15 คน ครู 239 คน ส่วนใหญ่เป็นครู ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำทุกปี และการจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง รองลงมา คือ การให้บริการเตียงพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาลเพียงพอต่อการให้บริการ และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ ห้องสมุดมีหนังสือ ตำรา วารสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเพียงพอสำหรับนักเรียนค้นคว้า

2. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การให้บริการด้านทุนการศึกษาแก่นักเรียนรองลงมา คือ การให้บริการคำแนะนำปรึกษาทั่วไปแก่นักเรียน และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ ครูและบุคลากรมีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่แนะแนวเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไข รองลงมา คือ การส่งเสริมวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมกิจกรรมชุมนุมตามกลุ่มความสนใจของผู้เรียน

4. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนสมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การจัดทำประกาศหรือคู่มือนักเรียนเพื่อทราบถึงกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยและการปฏิบัติตนของนักเรียน

5. ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความถนัดของแต่ละบุคคล รองลงมา คือ การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการหลายรูปแบบ และข้อที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า

1 ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2 ผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งในปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักเรียนมีความรู้ไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ตามขอบข่ายหน้าที่งานกิจการนักเรียนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียน ครูขาดการตระหนักถึงการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอย่างจริงจัง การบริหารกิจการนักเรียนจึงไม่เป็นระบบ ลำช้า ไม่มีแผนงานรองรับที่เป็นมาตรฐาน ครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนดำเนินงานโดยไม่มีการวางแผนงาน ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีการติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ ขาดการประสานงานในการกระจายงานให้ครูในโรงเรียนได้ทำร่วมกัน เกณฑ์การประเมินงานกิจการนักเรียนไม่ชัดเจน ผลการปฏิบัติงานยังไม่ประสบความสำเร็จ ขาดคู่มือในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันจิรา แก้วหาญ (2557) พบว่า การศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก โรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การตรวจสุขภาพนักเรียน และการจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณที่ได้รับมามีจำนวนจำกัด ส่งผลให้การตรวจสุขภาพของนักเรียนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน อีกทั้งการให้บริการเตียงพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาลไม่เพียงพอต่อการให้บริการ ขาดงบประมาณในการสนับสนุน นักเรียนมีความขาดแคลนทางทุนทรัพย์ การจัดการอาหารกลางวันที่มีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งทางโรงเรียนจะได้รับงบประมาณสนับสนุนอาหารกลางวันเพียงแค่นักเรียนระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ส่งผลให้เกิดความไม่คล่องตัวในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา หลังบุเต๊ะ (2556) พบว่า ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนคำนึงถึงสุขภาพอนามัยของนักเรียนค่อนข้างน้อย จึงมีปัญหากับการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในกรณีที่เจ็บป่วยเป็นไปอย่างล่าช้า

2. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก โรงเรียนจัดสรรเรื่องทุนการศึกษาแก่นักเรียนไม่ทั่วถึงทุกคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขาดการสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านของนักเรียน ส่งผลให้ไม่รู้จักตัวตนของนักเรียน อีกทั้งยังขาดการสนับสนุนในเรื่องของการจัดบริการแนะแนว การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพแก่นักเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับวิทยากร ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ เพื่อเป็นการเพิ่มแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น ประกอบกับการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนงานแนะแนว ตลอดจนมีการติดตามผลของนักเรียน หลังจากที่ได้รับการบริการแนะแนว เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาทิตยา เวชกรณ์ (2559) พบว่า ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีครูส่วนใหญ่เป็นครูบรรจุใหม่ขาดความรู้ ความสามารถเรื่องการแนะแนว ครูแนะแนวมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงวุฒิ

3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก โรงเรียนจัดกิจกรรมมากเกินไปทำให้กระทบต่อเวลาเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน ปฏิบัติและประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึง การเชิญผู้ปกครองและบุคลากรภายนอกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียนค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐฤดี หว่านผล (2564) พบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดอิสระในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นไม่ตอบสนองต่อความต้องการ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน

4. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก โรงเรียนขาดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน ปัจจุบันเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงได้อย่างไร้พรมแดนเข้ามามีบทบาทในชีวิตของนักเรียนเป็นอย่างมาก นักเรียนอาจจะเข้าถึงเทคโนโลยีในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ส่งผลให้ผู้เรียนขาด คุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง ซึ่งโรงเรียนไม่มีแนวทางการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอย่างชัดเจน การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และวินัยนักเรียนยังมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัลลยา อุบลพงษ์ (2556) พบว่า ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองขาดการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมไม่มีความต่อเนื่อง

5. ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก โรงเรียนขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความถนัดของแต่ละบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความสามารถเฉพาะทางของกีฬาชนิดต่าง ๆ โรงเรียนไม่ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือกับผู้เรียน โดยใช้กีฬาเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี และโรงเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่บ่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุสิณา รอดทอง (2560) พบว่า ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมเกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันพบว่า

1. ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมองการบริหารสถานศึกษาแบบภาพรวม คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมเพียงอย่างเดียว ส่วนครูผู้รับผิดชอบและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามแผนงาน ส่งผลให้ครูรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้มากกว่าผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วณิษฐ์ เอื่อน้อมจิตต์กุล (2556) พบว่า การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนนั้วราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูที่มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ พบเจอปัญหาและแก้ไขปัญหาอย่างหลากหลาย ทำให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้มองเห็นปัญหาเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ แตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุสิณา รอดทอง (2560) พบว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน สามารถรับรู้ได้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเหมือนกัน ผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม ให้ความสำคัญกับการบริหารกิจการนักเรียน ครูผู้ปฏิบัติงานคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการดำเนินงาน จึงร่วมกันผลักดันให้การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามแผนงานที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราภรณ์ บุญดอก (2559) พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของครูกลุ่มโรงเรียน มัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย โรงเรียนควรมีการตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำทุกปี และต้องจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง โรงเรียนควรมีบริการเตียงพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาลเพียงพอต่อการให้บริการ

1.2 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา โรงเรียนควรมีการสำรวจ และมอบทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนอย่างทั่วถึง

1.3 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และควรมีการสนับสนุนทุก ๆ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

1.4 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน ควรบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนให้สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน เพื่อให้ง่ายต่อการนำข้อมูลมาใช้ภายหลัง ควรมีการสนับสนุนทุกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีผลต่อผู้เรียนในด้านคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย และหลักประชาธิปไตยในสถานศึกษา

1.5 ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความถนัดของแต่ละบุคคล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนที่ไม่สมบูรณ์และไม่เป็นปัจจุบัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- _____. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กุสินา รอดทอง. (2560). การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จันจิรา แก้วหาญ. (2557). การศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ณัฐวุฒิ หวานผล. (2564). การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. การค้นคว้าอิสระบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล. (2556). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจรัญญูมิรั้งสถิตย์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราภรณ์ บุญดอก. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัลลยา อุบลพงษ์. (2556). การจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วาสนา หลั่งปุเต๊ะ. (2556). สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ในอำเภออ่าวลึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. งานนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สุรพัชร เกตุรัตน์. (2561). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. (2563ก). ข้อมูลพื้นฐานสารสนเทศ. พิจิตร: ผู้แต่ง.
- _____. (2563ข). คู่มือการปฏิบัติงานกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา. พิจิตร: ผู้แต่ง.
- อาทิตย์ยา เวชภรณ์. (2559). แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า
โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วยระบบสมาร์ทโฟน

THE DEVELOPMENT OF HUMIDITY AND TEMPERATURE CONTROL SYSTEM IN
FAIRY MUSHROOM CULTIVATION HOUSE BANPHOTPHISAI
PHITTHAYAKHOM SCHOOL WITH A SMARTPHONE SYSTEM

สรารุณ สาจิต¹, ชลพินท์ สีสันธิ², สุภาศรา โพธิ์เอี่ยม³, วุฒิชัย พิสิก⁴, รพิกอร์ ฉลองสัพพัญญู⁵
Sarawut Sajit¹, Chonlaphin Srisan², Supasara Phoiem³, Wudhijaya Philuek⁴, Rapikorn Chalongsuppunyoo⁵

Corresponding Author E-mail: ajamez@hotmail.com

Received: Oct 9, 2022, Revised: Nov 8, 2022, Accepted: Dec 23, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและความอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า เพื่อทดสอบก่อนนำไปใช้งานจริง โครงสร้างของโรงเรือนมีขนาดกว้าง 0.76 เมตร ยาว 0.47 เมตร สูง 1.10 เมตร ระบบได้ใช้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP32 ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นผ่านเซนเซอร์ DHT11 อัตโนมัติและแสดงผลการควบคุมการเปิดปิดไฟผ่านแอปพลิเคชัน Kid Bright IoT บนสมาร์ทโฟน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แอปพลิเคชัน Kid Bright IoT และแบบสำรวจความพึงพอใจสำหรับผู้ใช้งาน พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิ พบว่า รายการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: เห็ดนางฟ้า, ระบบควบคุม, ความชื้น, อุณหภูมิ, สมาร์ทโฟน

¹ ครูโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม

¹ Teacher at Banphotphisai Pittayakom School

^{2,3} นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{2,3} Students in the Bachelor of Education program, Digital Technology for Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

^{4,5} คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{4,5} Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a control system for humidity and temperature in the house and 2) to study the satisfaction towards the temperature and humidity control system in the mushroom cultivation house. Fairy to test before using in actual use. The structure of the house is 0.76 meters wide and 0.47 meters long. 1.10 meters high. The system used an ESP32 microcontroller board to control temperature and humidity through sensors. DHT11 automatically and showing the results of controlling lights on and off through the Kid Bright IoT application on a smartphone. The sample group used in the study was 17 teachers in learning area of science and technology. The tools were a Kid Bright IoT application and satisfaction survey for users. The results of this research were as follows: 1) The results of use satisfaction evaluation on the humidity and temperature control system found that satisfaction evaluation items were at a high level.

Keywords: Fairy Mushroom, Control System, Humidity, Temperature, Smartphone

บทนำ

จะเห็นได้ว่าการควบคุมอุณหภูมิและความชื้น มีความจำเป็นอย่างมากต่อการจัดเตรียมสถานที่ในการเพาะปลูกเห็ดนางฟ้า ซึ่งโรงเรือนส่วนใหญ่จะขาดการจัดการในเรื่องของระบบระบายอากาศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากกระบวนการปล่อยสปอร์ของเห็ด ส่งผลให้อากาศภายในห้องมีน้อยการจัดการความเสี่ยงขึ้นวางเห็ด ระบบการให้น้ำ เกษตรกรมักจะสร้างโรงเรือนที่เป็นระบบเปิด มีการให้น้ำเป็นช่วงเวลา เช้า กลางวัน และเย็นส่งผลให้ความชื้นอาจจะไม่ทั่วถึงกัน ในทางกลับกันหากได้ความชื้นมากเกินไปอาจจะทำให้เกิดการเน่าเสีย รายได้ลดน้อยลง จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า เห็ดเป็นพืชที่ไม่ต้องการน้ำมาก แต่ต้องการความชื้นที่สม่ำเสมอเพื่อช่วยในการเจริญเติบโตของเห็ด หากมีการนำปัญหามาทบทวนและพัฒนาออกแบบใหม่น้ำ อาจช่วยให้ได้ระบบที่ดีขึ้นได้ โดยที่ผ่านมามีงานวิจัยเกี่ยวกับการเพาะเห็ดและการควบคุมอุณหภูมิและความชื้น อาทิ เช่น กายรัฐ เจริญราษฎร์ และคณะฯ (2562) ได้การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเรือนเพาะเห็ด โดยอาศัยเซนเซอร์ตรวจวัดอากาศร่วมกับระบบพลังงานแสงอาทิตย์ พบว่า งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเรือนเพาะเห็ดโดยอาศัยเซนเซอร์ การควบคุมอุณหภูมิในช่วงฤดูการที่มีความชื้นสูงให้ผลผลิตใกล้เคียงกับการดูแลแบบทั่วไป แต่จะมีผลผลิตในช่วงฤดูแล้งมีสภาพอากาศมีความชื้นน้อย ทำให้เกษตรกรลดการหยุดการเพาะเห็ดในหน้าแล้งเนื่องจากปัญหาผลผลิตต่ำ เณิมชาติ เสาวรัง (2560) ได้ควบคุมสภาพอากาศอัตโนมัติในโรงเรือนเพาะปลูกด้วยระบบพ่นหมอก พบว่า หากมีการช่วยติดตั้งม่านพรางแสง จะช่วยให้อุณหภูมิในห้องควบคุมส่งผลให้มีการลดการใช้ไฟฟ้า 07.2 KWh ต่อวัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและพัฒนาระบบจำลองการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นแบบอัตโนมัติในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม ด้วยบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP32 ร่วมกับอินเทอร์เนตสรรพสิ่ง แสดงผลการทำงานผ่านระบบสมาร์ตโฟน ด้วยการหาประสิทธิภาพการควบคุมสภาพอากาศภายในโรงเรือนจำลองให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดนางฟ้า นอกจากนี้ ระบบที่ออกแบบขึ้นยังสามารถเปลี่ยนจากระบบอัตโนมัติให้เป็นระบบที่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชัน Kid Bright IoT บนสมาร์ตโฟนเพื่อสะดวกต่อการใช้งานทุกสถานที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า

การทบทวนวรรณกรรม

วันวิสา เนตรชัง และปรีชา ศรีจันทร์ (2556) ระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นสำหรับใช้ในโรงเรือนเพาะเห็ด ได้ทำการศึกษาการใช้การควบคุมอุณหภูมิและความชื้นภายในโรงเรือนทั้งสองอย่าง เพื่อเพิ่มคุณภาพของเห็ดให้ดีขึ้น ระบบที่นำเสนอจะพิจารณาอุณหภูมิ และความชื้นภายในโรงเรือนด้วย Sensor วัดอุณหภูมิ และความชื้น จากนั้นจะทำการประมวลผลด้วย Microcontroller ซึ่งจะทำการเปรียบเทียบอุณหภูมิและความชื้นที่วัดได้ กับอุณหภูมิและความชื้นที่เห็ดต้องการ ถ้าหากอุณหภูมิและความชื้นมากหรือน้อยจนเกินไป Microcontroller จะสั่งให้อุปกรณ์ที่ติดตั้งไว้ทำการปรับสภาพอุณหภูมิและความชื้นภายในโรงเรือนให้เหมาะสมกับที่เห็ดต้องการ

สามณณพรพัฒน์ หาญยุทธ และสามณณพรชัย ฝิปากเพราะ (2556) โครงการโรงเพาะเห็ดด้วยระบบอัตโนมัติ จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการดูแลรดน้ำโรงเพาะเห็ดที่ไม่เหมาะสมทำให้ผลผลิตที่ได้ออกมาไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในการนำไปประกอบอาหารโครงการภัตตาคารเพลให้แก่ักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประหยัดเวลาการดูแลและการรดน้ำ โรงเพาะเห็ดนางฟ้าของโรงเรียนเชียงกลางปริยัติศึกษามีความเหมาะสม มีผลผลิตที่เพิ่มขึ้น 2) นำเห็ดที่ได้มาประกอบอาหารในโครงการภัตตาคารเพลให้แก่ักเรียน 3) ฝึกทักษะอาชีพให้แก่ักเรียน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต โดยมีกระบวนการในการดำเนินงานดังนี้ นำไมโครบอร์ด (GoGo Board) มาเขียนโปรแกรมและใส่คำสั่งควบคุมการรดน้ำ โดยใช้เซนเซอร์ 5 ตัว ในการควบคุมความชื้นและเซนเซอร์อุณหภูมิตามลำดับ แล้วนำไปติดตั้งกับโรงเพาะเห็ดเพื่อใช้งาน ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถประหยัดเวลาในการดูแลและการรดน้ำโรงเพาะเห็ดโรงเรียนเชียงกลางปริยัติศึกษามีความเหมาะสม มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น สามารถนำมาประกอบอาหารในโครงการภัตตาคารเพลให้นักเรียนได้อย่างพอเพียงและผู้เรียนมีทักษะอาชีพ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

ศุภวุฒิ ผกา สันติ วงศ์ใหญ่ และอดิสร ถมยา (2557) ผลจากงานวิจัยดังกล่าว พบว่ากลุ่มอาชีพเพาะเห็ด บ้านทุ่ง บ่อแป้น ตำบลห้างฉัตร จังหวัดลำปาง มีความพึงพอใจในปริมาณและคุณภาพของเห็ดอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.26 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระดับ 0.7 สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตเห็ดเฉลี่ย 10.1 กิโลกรัมต่อการเก็บผลผลิตเห็ด 1 ครั้ง ทางคณะผู้วิจัยได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบควบคุมดังกล่าวสู่ชุมชนโดยมีการจัดอบรมและให้ความรู้ความเข้าใจในการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นภายในโรงเพาะเห็ดและสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มอาชีพเพาะเห็ดและคณะผู้วิจัย

ภัสราภรณ์ มิสริ (2560) ระบบควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ในฟาร์มเห็ด โดยใช้ Arduino ผลการศึกษาพบว่าความชื้นที่พอเหมาะไม่ควรต่ำกว่า 80% ไม่ควรปล่อยให้ชื้นหรือแห้งมากเกินไปเห็ดแต่ละชนิดจะมีค่าสีที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสีของเห็ดก็ยังสามารถบอกอายุของเห็ดได้อีกด้วย

ในระหว่างการเติบโตของเส้นใยหากจำนวนของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในโรงเรือนมีปริมาณสูงกว่าบรรยากาศเล็กน้อย จะทำให้เส้นใยของเห็ดเจริญทางด้านความยาวและแบ่งเซลล์ได้เร็วยิ่งขึ้นเพราะก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะเป็นตัวช่วยเร่งการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ด

วิริยะ ทองทัพ (2560) ระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดขอนขาวผ่านเว็บเบราว์เซอร์ (2560) สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบและเปรียบเทียบผล โรงเรือนหนึ่งเห็ดจะถูกเพาะโดยวิธีทั่วไป ส่วนอีกโรงเรือนหนึ่งถูกสังเกตการณ์ความชื้นและอุณหภูมิอย่างใกล้ชิด ผ่านหน้าต่างที่สร้างขึ้น โดย NETPIE ที่สามารถแสดงผลและควบคุมได้ด้วยเบราว์เซอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เชื่อมต่อไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino Mega 2560 ที่ติดตั้งไว้กับโรงเรือน ทั้งความชื้นและอุณหภูมิจะถูกตรวจจับด้วยเซนเซอร์ ทำให้ผู้ใช้งานสามารถทราบได้ว่าความชื้นและอุณหภูมิมีค่าเป็นเท่าใด ถ้าไม่ตรงกับความต้องการ ผู้ใช้สามารถสั่งให้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ติดตั้งไว้ทำงานจากที่ใดก็ได้ที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ เพื่อปรับความชื้นและอุณหภูมิตามต้องการ อุปกรณ์หลักประกอบด้วย สปริงเกอร์พ่นน้ำ พัดลมดูดอากาศ และเครื่องทำความร้อน นอกจากนี้ ระบบนี้ยังสามารถทำงานในโหมดอัตโนมัติ นั่นคือ สามารถกำหนดช่วงค่าความชื้นและอุณหภูมิที่ตั้งค่าไว้ มีค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าช่วงที่กำหนดไว้แล้ว ไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะสั่งให้อุปกรณ์ที่ติดตั้งไว้ในโรงเรือนทำงานเพื่อปรับความชื้นและอุณหภูมิโดยอัตโนมัติต่อไป จากทดสอบพบว่า ระบบที่สร้างขึ้นนี้สามารถช่วยให้เห็ดขอนขาวมีผลผลิตเพิ่มขึ้น 11.9 %

วิรัชศักดิ์ พองเงิน สุรพงษ์ เพ็ชรหาญ และรัฐสิทธิ์ ยะจ่อ (2561) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีไอโอทีควบคุมฟาร์มอัจฉริยะในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า ผลการทดสอบระบบควบคุมการทำงานพบว่าระบบสามารถทำงานตามเงื่อนไขที่ออกแบบไว้ซึ่งให้ผลผลิตเป็นที่พอใจและในส่วนของทดสอบผลผลิตของดอกเห็ดที่เก็บจากโรงเรือนที่มีการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นมีปริมาณที่มากกว่าโรงเรือนแบบทั่วไปและเมื่อนำดอกเห็ดที่ได้มาชั่งน้ำหนักพบว่าเห็ดที่ได้จากโรงเรือนที่มีการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นมีน้ำหนักเฉลี่ยก่อนละ 1.506 กิโลกรัมและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 ซึ่งเมื่อเทียบกับเห็ดที่เก็บจากโรงเรือนแบบทั่วไปพบว่าน้ำหนักเฉลี่ย 1.206 กิโลกรัมและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ซึ่งผลการทดสอบนี้เป็นการยืนยันว่าอุณหภูมิและความชื้นมีผลต่อการเจริญเติบโตของเห็ดและนอกจากระบบควบคุมจะสามารถใช้ในโรงเรือนได้แล้วยังสามารถประยุกต์ใช้ควบคุมในกระบวนการบ่มเชื้อเห็ดเพื่อเร่งการเจริญเติบโตของเชื้อเห็ดอีกด้วย

สุธารัตน์ เชื้อแดง (2561) เพาะเห็ดฟางระบบอัตโนมัติ เพื่อออกแบบสร้างระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในการเพาะเห็ดฟาง เป็นระบบอัตโนมัติและออกแบบจำลองโรงเรือนที่ใช้ในการเพาะเห็ดฟาง โดยใช้เทคโนโลยี การเขียนโปรแกรม ควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์ ตามปัจจัยของอุณหภูมิและความชื้นที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเห็ดฟาง ออกแบบสร้างระบบควบคุมด้วย บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino UNO เซนเซอร์วัดอุณหภูมิและความชื้น DHT11 จอแสดงผล LCD แบบ I2C อแดปเตอร์ แปลงไฟ 220 V เป็น 12 V และ Relay 5 V 4 ช่อง และออกแบบโรงเรือนจำลองด้วยท่อ PVC ขนาด 6 นิ้ว นำมาประกอบเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม กว้าง 60 เซนติเมตร ยาว 80 เซนติเมตร สูง 100 เซนติเมตร บุด้วยแผ่นพลาสติกสีดำ ภายในมีชั้นวางตะกร้าสำหรับใส่วัสดุเพาะเห็ดฟาง ติดตั้ง เซนเซอร์วัดอุณหภูมิและความชื้นภายในโรงเรือน ติดตั้งพัดลมดูดอากาศเข้าและออก อย่างละ 1 ตัว กาดม่น้ำปรับอุณหภูมิ 1 ชุด และชุดพ่นหมอกปรับความชื้น 1 ชุด ทดลองเพาะเห็ดฟางในตะกร้าแล้วนำเข้าโรงเรือนจำลองอัตโนมัติ เขียนโปรแกรมควบคุมอุณหภูมิและความชื้นและดาวโหลดโปรแกรมลงบอร์ด Arduino UNO ถ้าอุณหภูมิ มากกว่า 38 องศาเซลเซียส พัดลมดูดระบายอากาศร้อนออก ดูดอากาศเย็นเข้า ถ้าอุณหภูมิต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียสชุดทำความร้อนจะทำงานปรับอุณหภูมิให้สูงไม่เกิน 38 องศาเซลเซียส ถ้าความชื้นน้อยกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ เครื่องพ่นหมอกจะทำงานปรับความชื้นให้มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ผลการทดลองพบว่า อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นสามารถควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเรือนเพาะเห็ดฟางจำลองได้ และเห็ดฟางเจริญเติบโตได้ผลผลิต ตามต้องการ สามารถประยุกต์ใช้เกี่ยวกับการพัฒนาทางการเกษตรให้ทันสมัย และได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

ฤกษ์ มุ่ยสกุล และดุยรัตน์ เศรษฐกุลนธ์ (2562) โรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติ ปัญหาในปัจจุบันในด้านเกษตรกรรมหรือครัวเรือนในการดูแลและจัดการพืชพันธุ์ทางการเกษตรมีปัญหาค่อนข้างมากในการควบคุมดูแลงบประมาณที่จะต้องเสียไปทั้งค่าน้ำหรือค่าจ้างบุคลากรในการดูแลพืชพันธุ์ทางการเกษตรในด้านต่าง ๆ และวงจรชีวิตเห็ดนางฟ้า มีการเติบโตได้ดี อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อเส้นใยคือ 32 องศาเซลเซียส และสร้างดอกเห็ดได้ดีที่ 29 องศาเซลเซียส เหตุผลนี้จึงได้นำเทคโนโลยีเข้ามาควบคุมและดูแลจัดการในด้าน วัดอุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และการให้น้ำของเห็ด และการดูแลพืชพันธุ์ทางการเกษตรในด้านต่าง ๆ ปัญหาภัยแล้งที่รบกวนหัวใจเกษตรกรและครัวเรือน จะบรรเทาลงด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อควบคุมและดูแลจัดการในด้าน วัดอุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และการให้น้ำและดูแลเห็ด ต่าง ๆ ชุดอุปกรณ์ควบคุมการรดน้ำอัจฉริยะต้นทุนต่ำ เสริมแกร่งเกษตรกรไทยยุค 4.0 รับภัยแล้ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นอัตโนมัติในโรงเรือนเพาะเห็ด ช่วยควบคุมปริมาณการใช้น้ำตามเวลาที่กำหนดทำให้ช่วยลดการใช้น้ำในการเกษตรได้ไม่ต่ำกว่า 3 เท่า และยังถือเป็นการกระจายองค์ความรู้นวัตกรรมเพื่อประยุกต์ใช้จริงในการเกษตรด้วยต้นทุนที่ต่ำที่เกษตรกรเข้าถึงได้

สุใจ พรหมประสานสุข (2562) การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้น ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของเห็ดนางฟ้าภายใต้อุณหภูมิแบบปิดได้ทำการออกแบบและสร้างห้องเพาะเห็ดนางฟ้า ขนาดเล็ก 400*500*600 มิลลิเมตร ด้วยท่อพีวีซีขนาด 3.175 มิลลิเมตร เพาะเห็ดนางฟ้าจำนวน 6 ก่อนทดสอบ และใช้แผ่นเพลเทียร์ รุ่น TEC112709 12709 TEC Thermoelectric Cooler Peltier 12V ทำอุณหภูมิ -30°C ถึง 70°C โดยอัตราส่วนของการเพิ่มอุณหภูมิของระบบด้วยแผ่นเพลเทียร์เพิ่มขึ้นทุก 16°C/min และอุณหภูมิลดลงทุก 12°C/min ซึ่งระดับอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญของเห็ดนางฟ้าจะอยู่ที่ประมาณ 20°C ถึง 35°C โดยเห็ดนางฟ้าจะมีดอกขนาดใหญ่และให้ผลผลิตมากโดยค่าเฉลี่ยของดอกเห็ดที่ได้ คือ 82-114 มิลลิเมตรต่อ 1 ดอก และที่อุณหภูมิต่ำกว่า 20°C หรือสูงกว่า 35°C เห็ดนางฟ้าจะไม่ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพซึ่งวัดได้ต่ำกว่า 60 มิลลิเมตรต่อ 1 ดอก โดยงานวิจัยครั้งนี้พัฒนาและออกแบบ เพื่อให้ประสิทธิภาพที่สูงขึ้นจากเดิม คงไว้ซึ่งความสะดวกสบาย มีการควบคุมระบบอุณหภูมิและความชื้นแบบอัตโนมัติ อีกทั้งเป็นแนวทางต่อเกษตรกรและผู้ที่ต้องการปลูกเห็ดสดใหม่ที่ใช้สำหรับบริโภคในครัวเรือน หรือเพื่อการค้า

สิริวิญญู โตหมื่นไวย (2563) การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและค่าความชื้นผ่านสมาร์ตโฟน กรณีศึกษาฟาร์มเห็ดสุริยนต์ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ระบบควบคุมอุณหภูมิและค่าความชื้นผ่านสมาร์ตโฟน กรณีศึกษาฟาร์มเห็ดสุริยนต์ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งอุปกรณ์ตรวจวัดและระบบงานสามารถทำงานรวมกันได้เป็นอย่างดี โดยอุปกรณ์ตรวจวัดจะทำการวัดอุณหภูมิ และความชื้น จากนั้นจะส่งข้อมูลที่ตรวจวัดไปเก็บไว้ที่ฐานข้อมูล จากนั้นระบบงานจะทำการดึงข้อมูล และแจ้งเตือนมาแสดงแก่ผู้ใช้ โดยระบบงานนี้ช่วยเกษตรกรเพาะเห็ดนางฟ้าให้มีผลผลิตที่ดีขึ้น

อัษฎางค์ บุญศรี นวดี คลังสีดา จารุกิตติ์ พิบูลนฤมธ อัญญลักษณ์ บัตรศรีเพชร และ เพ็ญภา ทองแถม (2563) งานวิจัยนี้ได้นำเสนอการออกแบบและสร้างระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเห็ดนางฟ้าผ่านสมาร์ตโฟน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้งานจริงของโรงเรือน มีขนาดกว้าง 0.53 เมตร ยาว 0.60 เมตร สูง 1.60 เมตร ระบบได้ใช้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP8266 Node MCU ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นผ่านเซ็นเซอร์ AM2315 แสดงผลการควบคุมผ่านแอปพลิเคชัน Blynk บนสมาร์ตโฟน ผลการทดสอบของระบบ พบว่า การควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเรือนมีค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเท่ากับ 26.46 องศาเซลเซียส ค่าเฉลี่ยความชื้นในโรงเรือนเท่ากับ 91.19 เปอร์เซ็นต์ ในส่วนนอกโรงเรือนมีค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิเท่ากับ 26.33 องศาเซลเซียส ค่าเฉลี่ยของความชื้นนอกโรงเรือนเท่ากับ 91.19 เปอร์เซ็นต์ผลของการทดสอบการทดสอบในช่วงระหว่าง 26-27 องศาเซลเซียส อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกเห็ดนางฟ้า นอกจากนี้ยังได้ทดสอบระบบควบคุมแบบ เปิด - ปิด ด้วยตนเอง พบว่าระบบดังกล่าวตอบสนองผู้ใช้งานได้เป็นอย่างดี

ปรุจ เรณู (2564) การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ดผ่านสมาร์ตโฟน วัดอุณหภูมิ เพื่อพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ด โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยในการทำงานของระบบโรงเรือนเพาะเห็ด โดยนำบอร์ด NodeMCU ESP8266 มาใช้ในการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ด ประกอบไปด้วยระบบทำความชื้น และระบบระบายอากาศ และใช้เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิและความชื้น DHT21 ในการวัดค่าอุณหภูมิและความชื้น โดยการส่งค่าอุณหภูมิและความชื้นที่วัดได้ไปยัง NodeMCU ESP8266 ซึ่งได้มีการออกแบบให้มีการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นแบบอัตโนมัติ โดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม การทำงานของระบบเมื่อความชื้นต่ำกว่าค่าที่กำหนดจะทำการเปิดน้ำ เพื่อพ่นหมอกในโรงเรือน เมื่ออุณหภูมิสูงกว่าค่าที่กำหนดจะทำการเปิดพัดลม

เพื่อระบายอากาศออกจากโรงเรียน เมื่อความชื้นสูงกว่าค่าที่กำหนดจะทำการเปิดพัดลม เพื่อระบายความชื้นออกจากโรงเรียน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ด เพื่อเพิ่มผลผลิตมากขึ้น และสะดวกต่อการดูแล

อดิสรณ์ ปรีชา ศุภชัย รุ่งเรือง และสามารถ ยืนยงพานิช (2564) โรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติชุมชนบ้านวังผา ตำบล แม่จะรา อำเภอบัรบือ จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ผลผลิตระหว่างโรงเพาะเห็ดทั่วไปกับโรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติชุมชนบ้านวังผา ต.แม่จะรา อ. บัรบือ จ.ยโสธร ในระยะเวลาที่เท่ากันและใช้จำนวนก้อนเห็ดเท่ากัน แต่มีผลผลิตที่ต่างกัน ซึ่งโรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติได้จำนวนดอกเห็ดที่มากกว่าโรงเพาะเห็ดทั่วไป

อรรถพล โยธารักษ์ (2564) ระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ดฤดูหนาว เพื่อแก้ปัญหาการเพาะปลูกเห็ดที่ต้องพึ่งพาฤดูกาลตามธรรมชาติจึงได้สร้างระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ดฤดูหนาวขึ้นมา เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เพื่อที่จะสามารถเพาะปลูกเห็ดฤดูหนาวได้ในทุกฤดูกาลโดยไม่ต้องพึ่งพาธรรมชาติคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระบบปลูกเห็ดฤดูหนาวในฤดูกาลอื่นได้นำเอาเทคโนโลยีไมโครคอนโทรลเลอร์ เทคโนโลยีด้าน IoT และเทคโนโลยี ด้านเซ็นเซอร์มาใช้ในระบบเพื่อวัดค่าอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ด ทำการออกแบบการเชื่อมต่อนำเอาอุปกรณ์ Arduino และ Node MCU มาใช้ในระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นใน โรงเพาะเห็ดฤดูหนาวจากนั้นได้นำเอาอุปกรณ์หรือโมดูลทั้ง 2 ขึ้นมาทำงานร่วมกันและทำการเชื่อมต่ออุปกรณ์อื่น ๆ ทั้งหมด ระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ดฤดูหนาวทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถตั้งค่าอุณหภูมิและความชื้น ตรวจสอบวัดค่าอุณหภูมิและค่าความชื้นผ่านเซนเซอร์ GY-21 และนอกจากนี้ยังสามารถส่งไลน์แจ้งเตือนสถานการณ์ทำงานได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเจาะจงดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ มีจำนวนทั้งสิ้น 63 คน

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน ได้มาจากการเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

บอร์ด kid Bright

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำบอร์ด kid Bright ไปในไว้ในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า เพื่อวัดความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือน เมื่อค่าความชื้นต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจะมีการแจ้งเตือนผ่านทาง Line Notify

2. หลังจากดำเนินการทดลองครบถ้วนตามแผนที่วางไว้ นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้าให้โรงเรียนประเมิน

4. นำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ตามสถิติตามที่กำหนดไว้ และสรุป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. ค่าเฉลี่ย

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า

1. ตู้โรงเรือนจำลองเพาะเห็ด

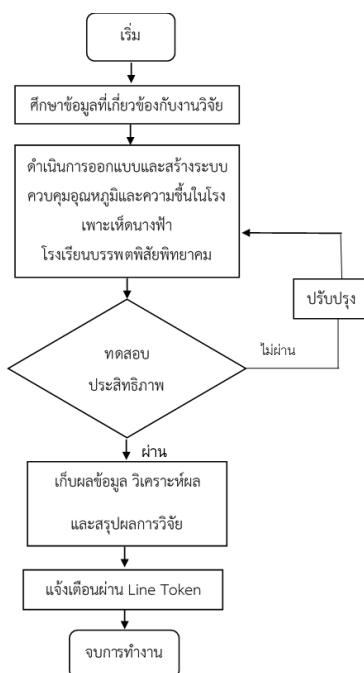
ภาพที่ 1 ตู้โรงเรือนจำลองเพาะเห็ด

2. DHT 11

DHT 11 เป็นโมดูลที่สามารถวัดอุณหภูมิและความชื้นบริเวณรอบ ๆ ตัวไปหรือในห้องหรือประยุกต์ใช้งานอื่น เช่น Testing, Inspection Equipment, Automatic Control, Data Logger, Weather Station, Humidity Regulator ขึ้นอยู่กับการเขียนโปรแกรมและการต่อใช้งานภายนอก สามารถเชื่อมต่อใช้งานกับบอร์ด Rasberry Pi, Arduino, ARM, MCS-51, AVR, PIC มีความถูกต้องแม่นยำให้สัญญาณเอาต์พุตแบบ Digital Output, การตรวจวัดคงที่กับ DHT11 Sensor, ย่านวัดอุณหภูมิ 0-50 องศาเซลเซียส, ย่านวัดความชื้น 20-90% RH, ง่ายกับการติดตั้งโมดูล สามารถ Fix จุดตรวจวัดได้ง่าย

3. การสร้างเครื่องมือ

3.1 การเขียนโปรแกรม Kid Bright เพื่อควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม มีรายละเอียดดังนี้

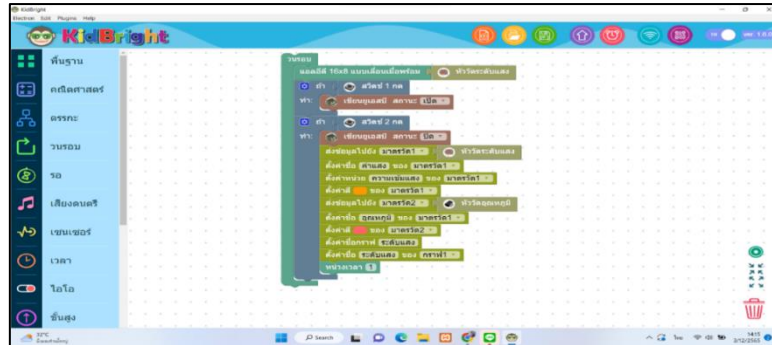
ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการทำงาน

3.1.1 ศึกษาการเขียนโปรแกรม

3.1.2 การออกแบบการทำงาน

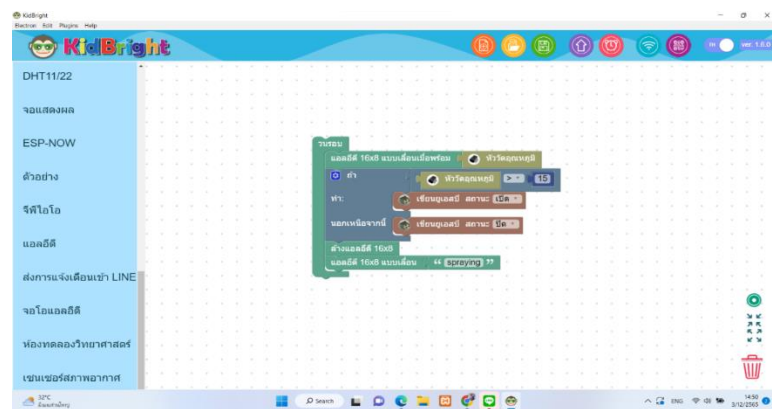
3.1.3 การเขียนโปรแกรม Kid Bright IDE เชื่อมกับแอปพลิเคชัน Kid Bright IoT เพื่อสั่งการควบคุม

การ เปิด - ปิดไฟ

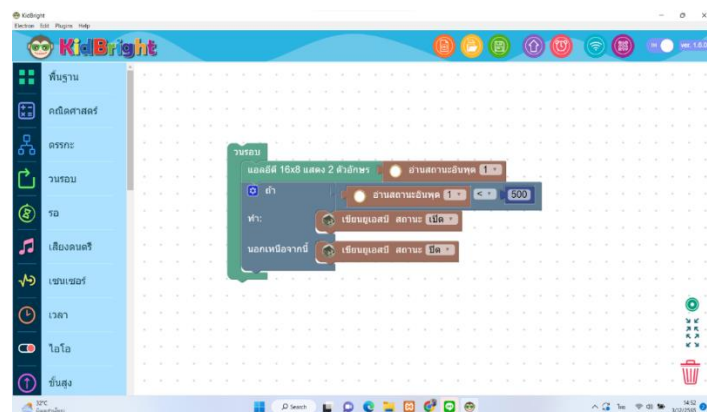
ภาพที่ 3 โค้ดการเปิด - ปิดไฟ

3.1.4 การเขียนโปรแกรม Kid Bright IDE เพื่อสั่งการวัดอุณหภูมิ

ภาพที่ 4 โค้ดการวัดอุณหภูมิ

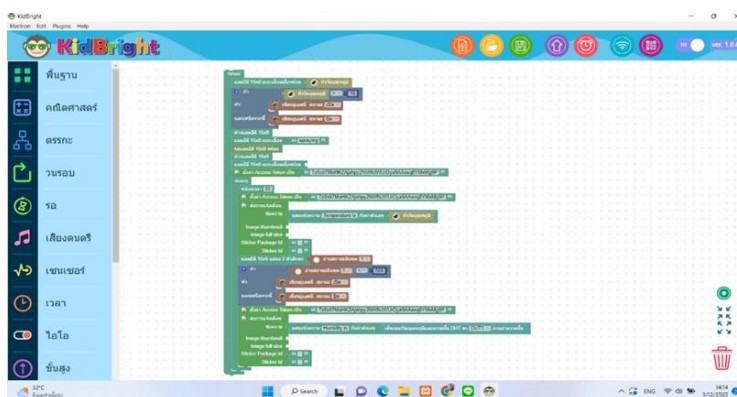
3.1.5 การเขียนโปรแกรม Kid Bright IDE เพื่อสั่งการวัดความชื้น

ภาพที่ 5 โค้ดการวัดความชื้น

[illegible]

3.1.7 การเขียนโปรแกรม Kid Bright IDE ส่งการวัดอุณหภูมิและความชื้นแจ้งเตือนผ่าน Line Notify

เนื่องจากโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมได้ทำสวนเศรษฐกิจพอเพียงและได้มีโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าขนาดใหญ่ แต่ใช้สปริงเกอร์ในการรดน้ำ ในการพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้าในครั้งนี้เราได้พัฒนาจากโรงเรือนเพาะเห็ดขนาดใหญ่ของโรงเรียนมาเป็นโรงเรือนจำลองขนาดเล็กและได้นำ บอร์ด Kid Bright มาฝังโค้ดและทำการเชื่อมต่อกับเซ็นเซอร์ DHT11 และเซ็นเซอร์สเปรย์หมอก โดยวัดค่าความชื้นจากเซ็นเซอร์ DHT11 และวัดค่าอุณหภูมิจากเซ็นเซอร์บนบอร์ด Kid Bright ถ้าอุณหภูมิภายในโรงเรือนจำลองเพาะเห็ดนางฟ้ามีค่ามากกว่า 30 องศา จะทำการส่งแจ้งเตือนข้อมูลไปยัง Line Notify จากนั้นเซ็นเซอร์สเปรย์หมอกจะทำการพ่นละอองน้ำออกมา

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านเนื้อหา	4.26	1.07	มาก
2. ด้านความพร้อมของอุปกรณ์และเทคโนโลยี	4.67	0.50	มากที่สุด
3. ด้านผู้รับบริการ	4.35	0.81	มาก
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.31	0.85	มาก
รวมเฉลี่ย	4.40	0.81	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้าพบว่า อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.81 โดยมีระดับคุณภาพในแต่ละและด้านดังนี้ ด้านเนื้อหา มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 1.07) ด้านความพร้อมของอุปกรณ์และเทคโนโลยีมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด

($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.50) ด้านผู้รับบริการมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.81) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.85)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วยระบบสมาร์ทโฟน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้า พบว่าการทำงานของสเปรย์หมอกและค่าความชื้นมีค่าไม่คงที่จึงทำให้เห็ดออกดอกได้น้อยและดอกเห็ดหัก อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนเพาะเห็ดจำลองมีความโปร่งใสไม่มีมิติ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วยระบบสมาร์ทโฟน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.81) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 1.07) ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านความพร้อมของอุปกรณ์และเทคโนโลยีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.50) ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านผู้รับบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.81) ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.85)

อภิปรายผล

1. ครูที่ใช้ระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วยระบบสมาร์ทโฟน

1.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคมด้วยระบบสมาร์ทโฟน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศุภวุฒิ ผากา (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดในโรงเพาะเห็ด บ้านทุ่งบ่อแป้น ตำบลปรางค์ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดในโรงเพาะเห็ด อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรปรับปรุงแบบการแจ้งเตือน เพื่อลดการแจ้งเตือนที่มีจำนวนมากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยที่สนใจงานวิจัยระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรียนเพาะเห็ดนางฟ้าสามารถนำเห็ดนางฟ้าไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อต่อยอดในการสร้างรายได้

2.2 นำไปจัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาวิทยาการคำนวณ บทที่ 5 เรื่อง อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง

2.3 โรงเรียนเพาะเห็ดควรมีขนาดที่ จะทำให้การเจริญเติบโตของเห็ดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กฤษณะ มุ่ยสกุล. (2562). โรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติ. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2565, จาก <http://fit.ssru.ac.th/useruploads/files/20190619/d805b1b7b059305477b017e7bfcfa022ea817c2e.pdf>.

บุญส่ง วงศ์เกรียงไกร. (2543). เห็ดนางฟ้า และการเพาะเห็ดนางฟ้า. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2565 จาก <https://shorturl.asia/y6QH9>.

ปณชัย ฝักปาก. (2556). โครงการโรงเพาะเห็ดด้วยระบบอัตโนมัติ. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.princess-it.foundation.org/project/wpcontent/uploads/ikkq56/3.pdf>.

- ปริญ เรณู. (2561). การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในโรงเพาะเห็ดผ่านสมาร์ทโฟน. สืบค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2565, จาก <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/7770>
- ภัสราภรณ์ มีศิริ. (2560). ระบบควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ในฟาร์มเห็ด โดยใช้ Arduino. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2565, จาก <https://www.princess-it-foundation.org/project/wp-content/uploads/tsr59/c61-pdf>.
- วันวิสา เนตรซึ้ง และปรีชา ศรีจันทร์. (2556). ระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นสำหรับใช้ในโรงเรือนเพาะเห็ด. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2565, จาก https://cscd.kku.ac.th/uploads/proceeding/150813_140155.pdf.
- วิริยะ ทองทัฬห. (2560). ระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเรือนเพาะเห็ดขอนแก่นผ่านเว็บเบราว์เซอร์. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2565, จาก <https://rsuirlibrary.rsu.ac.th/bitstream/123456789/948/1/iriya%20Thongtap.pdf>.
- วีรศักดิ์ ฟองเงิน. (2561). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีไอโอทีควบคุมฟาร์มอัจฉริยะในโรงเรือนเพาะเห็ดนางฟ้า. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2565, จาก <https://ph02.tcithaijo.org/index.php/itmjournal/article/view/Wbi7FPmC6T5FVaEqWsPlwXi2EL>.
- ศุภวุฒิ ผากา. (2557). การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดในโรงเพาะเห็ดบ้านทุ่งบ่อแป้น ตำบลยางคก อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดลำปาง. สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2565, จาก <https://li01.tcithaijo.org/index.php/itech/article/view/29386/25404>.
- สิริวิทย์ โตหมื่นไวย. (2563). การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและค่าความชื้นผ่านสมาร์ทโฟน. สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2565, จาก <http://pws.npru.ac.th/kaewjai/data/files/1144.pdf>.
- สุขใจ พรหมประสานสุข. (2562). การพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้น. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.tsme.org/me-nett/me-nett2019/fullpaper/ISF/TSF018.pdf>.
- สุดารัตน์ เชื้อแดง. (2561). เพาะเห็ดฟางระบบอัตโนมัติ. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.nstda.or.th/sims/login/index.php?class=AbstractProposalVi633>.
- อดิสรณ์ ปรีชา. (2564). โรงเพาะเห็ดระบบอัตโนมัติชุมชนบ้านวังผา ตำบลแม่จะเรอ อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2565, จาก <https://shorturlasia/LhG5P>.
- อัษฎางค์ บุญศรี. (2563). การพัฒนาระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิในโรงเห็ดนางฟ้าด้วยระบบสมาร์ทโฟน. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2565, จาก <https://research.kpru.ac.th/research2/pages/filere/0401.pdf>.

พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 BEHAVIOR OF USING SOCIAL MEDIA FOR STUDENT LIFE GRADE 6

พรรณอร เพ็งโต¹, ปณตดา มีรัตน์², ภารดร พิมพันธ์³
Panon Pengto¹, Panutda Meerat², Paradorn Pimphan³

Corresponding Author E-mail: phannaon.p@akp.ac.th

Received: Oct 14,2022, Revised: Nov 13,2022, Accepted: Dec 25,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 3) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ในโรงเรียนอนุบาลโกรกพระ (ประชาชนูทิศ) ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และเว็บเพเรียนออนไลน์ และผู้วิจัยประเมินความสอดคล้องวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ ประเมินโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสนทนากลุ่ม โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นแนวคำถามแบบปลายเปิดกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ในมิติเชิงบวกและเชิงลบของนักเรียน 2) พฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ของนักเรียน ก่อให้เกิดผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ดังนี้ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านการเรียน 3) ด้านสังคมและ 4) ด้านสุขภาพ ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ของนักเรียน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ , ผลกระทบของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ , แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

¹ ครูโรงเรียนอนุบาลโกรกพระ (ประชาชนูทิศ)

¹ Teacher at Anuban Krok Phra School

² นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

² Students in the Bachelor of Education, Digital Technology for Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

³ คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

³ Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Abstract

This research aimed 1) to study the behavior of using social media for life of Grade 6 students, 2) to study the utilization of using social media and 3) to study the effects of using social media of grade 6 students. The sample was 36 students in Grade 6, the second semester of the academic year 2021 at Anuban Krok Phra school (Phututhit) obtained by cluster sampling. The research tools were a learning management plan and web tutorials online and the researcher assessed the consistency of the objectives with the test. Assessed using in-depth interview methods. Participatory observations and group discussions with the semi-structured interview was used as an open-ended questionnaire with grade 6 students.

The results of the research found that: 1. Factors affecting the use of online social networks that cause the behavior of using online social networks in the positive and negative dimensions of students. 2. The behavior of using online social networks of students had the effects of using online social networks were as follows; 1) emotional, 2) academic, 3) social, and 4) health.

Keywords: The Behavior of Using Social Media, The Effects of Using Online Social Networks, Guidelines for solving problems affected by using online social networks

บทนำ

ในยุคปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีบทบาทและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันประชาชน มากขึ้นจนกลายเป็นการสื่อสารสมัยใหม่ที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันโดยมีส่วนร่วมช่วยทั้งในเรื่องการศึกษา การทำงานการติดต่อสื่อสาร ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจโดยอินเทอร์เน็ตนั้น หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าด้วยกันโดยอาศัยเครือข่ายโทรคมนาคมเป็นตัวเชื่อมให้คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในอินเทอร์เน็ตสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ นับว่าเป็นเครือข่ายที่กว้างขวางที่สุด (วิมลพรรณ อาภาเวท. 2554 : 1)

เทคโนโลยีนับว่ามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของการสื่อสาร ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ ๆ นำการเปลี่ยนแปลงให้สังคมไทยมุ่งเข้าสู่ยุคดิจิทัล เทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย โดยมีจุดเริ่มต้นที่สำคัญมาจากการพัฒนาของระบบอินเทอร์เน็ต ในประเทศไทย ที่ส่งผลให้การสื่อสารระหว่างบุคคล หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงกัน ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กล่าวได้ว่าอินเทอร์เน็ตเป็นนวัตกรรมการสื่อสารที่เติบโตและได้รับความนิยมขึ้นอย่างรวดเร็วมากในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ที่เกิดจากการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายหลาย ๆ เครือข่ายทั่วโลก ผู้ใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจึง สามารถสื่อสารถึงกันได้อย่างไร้ขีดจำกัด นอกจากนั้นอินเทอร์เน็ตยังเปรียบเสมือนการรวมตัวเป็นกลุ่ม ก้อนของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่ในอดีต มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมายาวนานในลักษณะของการ แลกเปลี่ยนกันทางกายภาพเชื่อมโยงกันอย่างหลวม ๆ มากกว่าการรวมกันเป็นกลุ่มเดียวและมีการพัฒนาการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมาเรื่อย ๆ การสื่อสารระหว่างบุคคลจึงกลายเป็นเรื่องง่ายและสะดวกสบาย มากขึ้นด้วยเทคโนโลยีไร้สาย ประเทศไทยมีการประยุกต์ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับการสื่อสาร หลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น อีเมล (E-mail) การพูดคุยสนทนา (Chat) การอ่านหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในเว็บไซต์ การเรียนรู้ออนไลน์ (E-Learning) การติดตามข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น อินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นเครือข่ายที่สร้างประโยชน์อย่างมากให้กับสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็น การรับรู้ ข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารที่ทำได้อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น การค้นคว้าหาความรู้ได้มากและกว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เมื่อมีประโยชน์ก็ย่อมมีโทษเช่นกัน อินเทอร์เน็ตอาจมีเรื่องราวหรือ รูปภาพที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน ความรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารที่อาจไม่ถูกต้อง หรือ การหลอกลวงจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น (ภาณุวัฒน์ กองราช. 2554)

ความเจริญก้าวหน้าและการเติบโตอย่างก้าวกระโดดด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีการสื่อสาร ได้เปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต การดำเนินธุรกิจ และการสื่อสารของคน ในสังคมไปอย่างมาก โดยก่อให้เกิดการสื่อสารไร้พรมแดน เกิดเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งช่วยให้คนสามารถทำความรู้จักกัน เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว รูปภาพ วิดีโอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความสนใจร่วมกัน (ศิริพร กนกชัยสกุล. 2553)

เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ของการเชื่อมต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ในโลกอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างชุมชนออนไลน์ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถที่จะแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูล ตามประโยชน์ กิจกรรม หรือความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน จนในปัจจุบันนี้การตลาดได้มองเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นสื่อใหม่ประเภทหนึ่ง โดยเปลี่ยนจากการเรียกเครือข่ายสังคมออนไลน์มาเป็นสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ที่เป็นที่นิยมมากจนกลายเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน (ปณิชา นิตพรมงคล. 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และผลกระทบต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางในการใช้ประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ นักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลโกรกพระ (ประชาชนุทิศ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทบทวนวรรณกรรม

จิตรภณ คิดอ่าน ญัฐวรรณ จินาเพีย และสุทธิรัตน์ ปัญจพันธ์ (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินชีวิตที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารผ่านทาง Social Network ซึ่งทำให้สะดวกสบายในการติดต่อสื่อสารกันข้าม ประเทศ และในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตยังช่วยอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ในการสืบค้นข้อมูล รวมทั้งการให้ความบันเทิง

ชลธิชา จุ้ยนาม (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมและผลจากการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนตนเอง เรียนรู้จากเพื่อน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ที่บ้านมีประสบการณ์การใช้ 1-3 ปี ระยะเวลาแต่ละครั้งนาน 5 ชั่วโมง ความถี่ 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ ใช้ในช่วงเวลา 18.00 น. - 00.00 น. โดยใช้ในการศึกษาหาความรู้ และใช้พูดคุยกับเพื่อน 2) ระดับ ปัจจัย จิตลักษณะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 3) นักเรียนที่มี ปัจจัยส่วนบุคคลด้านครอบครัว การเรียน สุขภาพ และสังคมแตกต่างกัน จะมีผลกระทบจากการ ใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัย แวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 4) แนวทางการแก้ไขผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ด้านการศึกษา โรงเรียนควรมีมาตรการควบคุมเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ด้านครอบครัว ผู้ปกครอง ควรมีการสร้างกฎ การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านสุขภาพ ควรสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ในการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ให้เหมาะสม และด้านสังคม รัฐบาลควรมีนโยบายในการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการใช้สื่อ ออนไลน์

กายกาญจน์ เสนแก้ว (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ Gen-X ใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 38-42 ปี ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท การต่อการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก การรับรู้ การเรียนรู้ และการยอมรับต่อการใช้งานเครือข่ายสังคม ออนไลน์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทักษะการต่อการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ Gen-X มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่า การคาดหวังต่อ การใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ การรับรู้ การเรียนรู้ และการยอมรับต่อการใช้งานเครือข่าย สังคมออนไลน์ และทักษะการต่อการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ Gen-X ใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

หยาดพิรุณ ศุภรากรสกุล (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และผลกระทบต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลจากการวิจัยพบว่า

1. พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ใช้งานเฟสบุ๊ก (Facebook) คิดเป็นร้อยละ 97.1 มีวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อ ติดต่อกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 87.1 ใช้ เครือข่าย สังคมออนไลน์ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 92.9 เวลาเฉลี่ยในการใช้สังคมเครือข่าย ออนไลน์เท่ากับ 5.59 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 416.77 บาทต่อเดือน จาก ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน 2,158.70 บาท คิดเป็นสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายจากค่าบริการอินเทอร์เน็ตที่เกิดจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.39 ของค่าใช้จ่าย ทั้งหมดที่ได้รับ

2. ผลกระทบจากการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านการเรียน และด้านสุขภาพอยู่ในระดับน้อย

3. ระยะเวลาการใช้รายสังคมออนไลน์ต่อวันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน จังหวัดเพชรบูรณ์จำแนกทั้ง 2 ช่วงนั้นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยระยะเวลาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ต่อวันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูง กว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้กลุ่ม ตัวอย่างยังให้ข้อคิดเห็นว่า การ ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้ได้รับข่าวสารใหม่ ๆ มีความรวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย และยังช่วยผ่อนคลายความเครียด และยังมีข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์อีกด้วย

Bandura (2014) โดยศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์และการติดเครือข่ายสังคมออนไลน์ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ความพอเพียงของค่าใช้จ่าย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยภายใน ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองการตระหนักรู้ต่อสื่อสังคมออนไลน์ การควบคุมตนในการใช้

เครือข่ายสังคมออนไลน์ ปัจจัยสภาพแวดล้อมได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนจากครูในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ตัวแบบจากเพื่อนในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

Mohamed Tayseer, Fouad Zoghieb, Ismail Alcheikh and Mohammad N.S. Awadallah (2014) ได้ศึกษาผลกระทบจากเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อด้านวิชาการ สังคมและนักศึกษาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าเครือข่ายทางสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยของนักเรียน แต่การค้นพบที่น่าสนใจ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากไม่ใช้ เว็บไซต์เพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัย แต่หลายคนกลับให้ความสำคัญกับการมีกลุ่มการศึกษาออนไลน์ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะใช้เครือข่ายสังคมเพื่อจุดประสงค์ทางสังคมมากกว่าด้านวิชาการ

L. Al-Shargi, K. Hashim and I. Kutbi (2015) การรับรู้ถึงผลกระทบต่องานสังคม ออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน กรณีศึกษา การเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษา ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยสนับสนุน ข้อดีของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในพฤติกรรม ทางสังคมของนักศึกษาและไม่ได้ระบุข้อเสียที่เห็นได้ชัด การค้นพบนี้ รวมถึงการระบุถึง การรับรู้และ มีพื้นฐานมาจากระเบียบวินัย ปัจจัยที่แตกต่าง ได้แก่ กลุ่มวิทยาศาสตร์ที่มีความ การรับรู้ทั่วไปที่มีพื้นฐานสนใจ ในการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นและกลุ่มศิลปะที่เน้นเสรีภาพในการแสดงออก การรับรู้ ทั่วไปเกี่ยวกับข้อดีรวมถึง ความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการคิดที่แตกต่างของผู้คนเชื่อมโยงกับผู้อื่นและชุมชน การค้นพบนี้สามารถช่วยในการแก้ปัญหาเพื่อบรรเทาความกังวล เกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเจาะจงดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต1 ในอำเภอเมืองนครสวรรค์
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ(ประชาชนูปิต) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 33 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินประเมินคุณภาพแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนออนไลน์รายวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งตามหลักการจำแนกตาม แหล่งที่มาของข้อมูล เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ การศึกษานำร่อง (Pilot Study) โดยที่ ผู้วิจัยเข้าไปในห้องคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นแหล่งศูนย์รวม ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ(ประชาชนูปิต) จ.นครสวรรค์ เพื่อสร้างความเป็นเพื่อนและมีมิตรภาพที่ดีและทำการสัมภาษณ์พูดคุย ภายใต้อำนาจของ งบอาจ นัยพัตน์ (2551: 158) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการและเสาะหาประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อประเมินว่าเครื่องมือ และวิธีการที่จะนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ระหว่างเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะดำเนินการจริงได้อย่างมีคุณภาพดียิ่งขึ้น และข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่อไป

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นแนวคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เจาะลึกประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ส่วนที่ 2 เจาะลึกผลประเด็นที่เกี่ยวกับกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ส่วนที่ 3 เจาะลึกประเด็นที่เกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยที่ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมและรวบรวมข้อมูล จากการสนทนากับผู้ให้ข้อมูลและเป็นผู้จุดประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นเชิงลึกกับ ครู และ นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ(ประชาชนูทิศ) ซึ่งการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียด 1 ชั่วโมง 30 นาที ส่วน การ สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอน ในการดำเนินการ สัมภาษณ์ดังนี้

1 จุดเริ่มต้น คือ การเข้าห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างมิตรภาพที่ดีและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล หลังจากนั้นเมื่อได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการรายการแบบเจาะจง จึงนัดวัน เวลาและสถานที่ในการ สัมภาษณ์และขอ ความช่วยเหลือในการประสานงานกับครู เพื่อดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ควบคุมกับการดำเนินการ ขอ หนังสือจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขอใบรับรองในการดำเนินการวิจัยและหนังสือขอความ ร่วมมือเก็บ ข้อมูลเพื่อการวิจัย

2 ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) พร้อมทั้งการสังเกตแบบมี ส่วนร่วม (Participant Observation) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับกลุ่ม ตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก สำหรับการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) จำนวน 15 ราย และผู้ให้ข้อมูลหลักในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 8 ราย

3.บันทึกเสียงการสนทนาในระหว่างที่มีการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลทั้งจำนวน 15 ราย พร้อมทั้งจด บันทึกประเด็นที่น่าสนใจและรายละเอียดของข้อมูล ต่างจากผู้ถูกสัมภาษณ์รายอื่น ๆ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร บทความทาง วิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ภายใต้ แนวคิดเกี่ยวกับภายใต้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับวัยรุ่น แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสังคมออนไลน์และการ สื่อสารผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แนวคิดและทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องผลกระทบของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ รวมถึงเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการแก้ปัญหา ผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เพื่อประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนออนไลน์รายวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

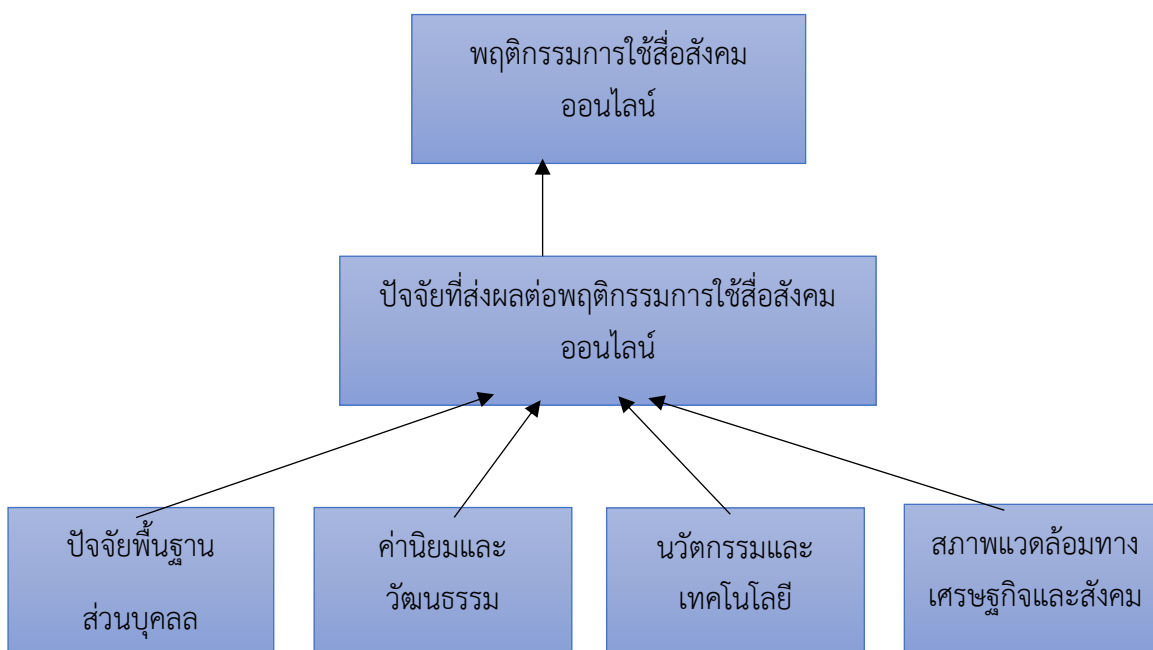
ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนออนไลน์รายวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การใช้งาน อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	IOC	ผลความ สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การค้นหาข้อมูลโดยใช้อินเทอร์เน็ต	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การจัดลำดับผลลัพธ์การค้นหา	0.95	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การประเมินความน่าเชื่อถือ	0.91	ใช้ได้

รายการ	IOC	ผลความ สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การติดตั้งซอฟต์แวร์จากอินเทอร์เน็ต	0.95	ใช้ได้
รวม	0.96	ใช้ได้

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ บทเรียนออนไลน์รายวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยค่าเฉลี่ยรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า IOC เกิน 0.50 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีค่า IOC เฉลี่ย 0.96

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ (ประชาชนูทิศ)

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ(ประชาชนูทิศ)

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการ สังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังแสดงในภาพ 1

จากภาพ 1 แสดงให้เห็นผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สื่อทางสังคม ออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภูมิหลังของ ครอบครัว ฐานะของครัว อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายในครอบครัว 2) ค่านิยมและวัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐาน ส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย ภูมิหลัง ของครอบครัว สถานะของครัว อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายในครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมให้นักเรียน ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบ โดยในมิติเชิงบวก ส่งผลให้นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในมิติใหม่อย่างสร้างสรรค์และสามารถจัดสรร พอดี เวลาให้กิจกรรมการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ได้อย่างสมดุลกับการดำเนินชีวิตใน ชีวิตประจำวัน สามารถใช้ประโยชน์ในเรื่องการเรียน การฝึกทักษะภาษาต่างประเทศ การค้นคว้า หาความรู้ที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน การวางแผนอนาคตด้านการศึกษา และยัง สามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องและไม่เหมาะสม ที่ส่งผลเสียต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

ส่วนในมิติเชิงลบ ส่งผลให้นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดพฤติกรรมหมกมุ่นมากเกินไป ส่งผลให้เกิดโรคติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถจัดสรร เวลาให้กับชีวิตได้อย่างสมดุล เป็นผลเสียต่อสุขภาพ การเรียน ครอบครัว และสังคม ซึ่งหาก วิเคราะห์จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมในมิติเชิงบวกและเชิงลบแตกต่างกัน ซึ่ง สะท้อนจากการ สัมภาษณ์ดังนี้

“ที่เอจจริง ๆ คนเรามีกันแตกต่างกัน การใช้สื่อสังคมออนไลน์บางทีมันเป็นประโยชน์ต่อ เรามากนะที่ เราเองก็จะรู้ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี เพราะอะไรที่มันมากไปมันก็ไม่ได้อยู่แล้ว ติดมากเกินไป การเรียนนั้น...อนาคตอยากเป็นหมอ ก็พยายามตั้งใจเรียน เรียนหนักมาก ก็ได้ไลน์ เฟสบุ๊ก คลายเครียด เล่นทวิตเตอร์ ไอจีก็เล่น เกมก็เล่น...ก็อยู่กับครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ พ่อแม่ธุรกิจ ส่วนตัวเพื่อนบางคนก็ติดมากเกินไป มาเรียนสาย ขาดเรียน นอนหลับในห้องเรียน มันก็แล้วแต่ ทุกคืน สำคัญแบ่งเวลาให้มันสมดุล เขา การแบ่งเวลาก่อนหลังสำคัญ...มีแผนครีบกู้ทุกวัน ชีวิตก็จะลงตัว”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์.23 มิถุนายน 2565)

“มันมีความเพลส ความไลน์ ความ IG ก็มาตลอดเวลา บางทีนี้วิชาเลย ความคิดที่ไม่ อยากตื่นไปเรียน ก็ติดหนักสุดที่สาม ความเพลสไปเรื่อย...ไปเรียนบางทีนอนคาโต๊ะก็มา ง่วงทั้งวัน แต่ก็รู้ว่าจะไม่ได้ แต่ในไปละ เรียนรู้เรื่องใหม่ ก็รู้เรื่องนะที่ถ้าไม่เข้าใจก็มีไลน์กลุ่ม ถ้าตามไม่ทัน...ที่บ้านทำธุรกิจส่วนตัว พ่อแม่ไม่ว่า เหมือนจะเข้าใจ การเรียนก็ได้แต่ ก็ไม่ได้ทำให้เขาเดือดร้อนอะไร...อยากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่...เอาเข้าจริงใจความ ต้องจริงจัง กับชีวิตนะ ก็จะพยายามอยู่เพราะอะไรหลายอย่างที่มีมันหมกมุ่นไปมันไม่ดี”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 3 ผู้ให้ สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2565)

2. ค่านิยมและวัฒนธรรม

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่านิยมและวัฒนธรรมในรูปแบบสังคม เมือง ของจังหวัดนครสวรรค์ เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญที่หล่อหลอมให้นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดการเรียนรู้และซึมซับ จนเกิดการลอกเลียนแบบในกลุ่มวัยรุ่น ทั้งในมิติเชิงบวก อาทิเช่น การใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์เพื่อการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม การใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อความบันเทิง การใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อบรรเทาความเครียด การค้นคว้าหาความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้บนเครือข่ายสังคม ออนไลน์ การพัฒนาความสามารถพิเศษและการสร้างสรรคกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่วนมิติเชิงลบ อาทิเช่น การใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมกับวัย ประเพณี กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และเป็นต้น ซึ่งสะท้อนออกมาจากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...แรกๆก็ไม่ได้เล่นพวก เฟส ไลน์ IG นะที่ ชอบอ่านการ์ตูนมากกว่า ก็ไม่ได้สนใจว่าเพื่อน จะเล่น จะคุยกัน ในไลน์กลุ่ม จนกระทั่งตามเขาไม่ทันจริง ๆ โลกมันกว้างกว่าที่คิด...หันมาใช้ได้ ตอนต้นปี มันเป็นค่านิยมที่ทำให้เราใช้ชีวิตง่ายขึ้น มีเพื่อนใหม่ในโรงเรียนหรือต่างโรงเรียน บางที ข้างบ้าน ้วยเดียวกันเราไม่ได้คุยกัน ก็ได้มารู้จัก มันก็ดีขึ้น...การบ้าน รายงาน ก็ได้ช่องทางนี้ใน การหาข้อมูล...”

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 6 ผู้ให้สัมภาษณ์. 7 กรกฎาคม 2565)

“นึกถึงตัวเองเลยไปเรียนดนตรีกับที่โรงเรียน อยากเล่นเครื่องดนตรีอีกหลายอย่าง เพราะร้องเพลงไม่เพราะ...”

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 5 ผู้ให้สัมภาษณ์. 7 กรกฎาคม 2565)

“...รู้จักแฟนจากเฟสบุ๊ก ก็คุยกัน จีบกันมาเรื่อย ๆ จนเป็นแฟนกันก็คบกันมาปีกว่าแล้วที่ บ้านไม่รู้ว่าคบกัน ก็บอกแม่ว่าเพื่อนสนิท ก็คบแฟนเหมือนปกติทั่วไปแบบที่เขาคบกัน ดูหนัง เที่ยว ห้าง ทำกิจกรรมปกติ...”

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 9 ผู้ให้สัมภาษณ์. 7 กรกฎาคม 2565)

3. นวัตกรรมและเทคโนโลยี

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นวัตกรรมและเทคโนโลยีในรูปแบบ ต่าง ๆ อาทิเช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ เป็น เครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเป็นปัจจัยผลักดันที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ ทั้งในมิติเชิงลบและเชิงบวก โดยพฤติกรรมการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ในเชิงบวก คือ 1) การแลกเปลี่ยนความรู้บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ 2) การวางแผนอนาคตเพื่อศึกษา 3) การพัฒนาทักษะองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในด้านภาษาต่างประเทศและด้านความสามารถพิเศษ 4) การรู้เท่าทันภัยที่เกิดขึ้นในสังคมและการป้องกันตัวเอง ส่วนพฤติกรรม การใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ในเชิงลบ นั่นคือ การหมกมุ่นหรือใช้เวลาอยู่กับสื่อทางสังคมออนไลน์เป็นเวลานาน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นต่อผลกระทบ 1) ด้านการเรียน คือ การละเลยและลด ความสำคัญกับการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำลง 2) ด้านสังคม คือ การปิดกั้นตัวเองออกจาก สังคม เก็บตัวเงียบอยู่ในสังคมเสมือน ทำให้เกิดอาการหมกมุ่น ไม่พูดคุยหรือสร้างสัมพันธ์ภาพกับ ใครและ 3) ด้านสุขภาพ ทำให้เสียสุขภาพจิต สุขภาพร่างกายเสียสมดุล จากภาวะการนั่ง พักผ่อนไม่ เพียงพอ ซึ่งสะท้อนออกมาจากการสัมภาษณ์ดังนี้

"...ได้รู้จักการใช้ค้นหาข้อมูลที่ต้องการ เช่น การเรียน การทำการบ้าน และการหารูปภาพเพื่อนำมาเป็นตัวแบบให้การวาดภาพในชั่วโมงศิลปะ..."

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 11 ผู้ให้สัมภาษณ์. 15 กรกฎาคม 2565)

"...ใช้สื่อสังคมออนไลน์ค้นหาข้อมูลเรียนต่อโรงเรียนที่อยากจะศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และยังได้รู้จักค้นหาสิ่งต่างๆในด้านการเรียน..."

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 10 ผู้ให้สัมภาษณ์. 15 กรกฎาคม 2565)

4. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในสังคมเมืองที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีและมีพื้นฐานครอบครัวที่มี รายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ภายใต้การวางแผนทางการเงินและการวางแผนอนาคตของบุตรหลาน ด้วยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอม สร้างค่านิยมและวัฒนธรรมสมัยใหม่ ภายใต้ความสามารถทางการเงิน ที่สามารถซื้อเทคโนโลยีใน รูปแบบต่างๆ ให้กับบุตรหลานได้นำไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น การใช้เครือข่ายทาง สังคมออนไลน์ในการสร้างสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวและสังคม ความบันเทิง การศึกษา การสร้างสรรค์ความสามารถพิเศษ การเรียนรู้ภัยและอันตรายทางสังคม การป้องกันตัวจากการหลอกลวงของมิจฉาชีพผ่านการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ ซึ่งสะท้อนออกมาจากการสัมภาษณ์ดังนี้

"...ใช้ Iphone และ ipad มันใช้ง่าย ทน ชอบดีไซน์ ชอบระบบ IOS ที่บ้านส่วนใหญ่ก็ใช้ ตระกูล Apple กัน มีแต่แม่ใช้ SamSung ..."

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 8 ผู้ให้ สัมภาษณ์. 27 กรกฎาคม 2565)

"...เทคโนโลยี มันก็ส่วนทำให้เราติด การ์ตูน ติดเตะฟุตบอล บาส ถ่ายรูป อะไรพวกนี้ ตัวผมเองเคยเจอปัญหากับตัวเองมา ติดเฟส ติด โลกออนไลน์ จนไม่ค่อยคุยกับใครเลย พ่อแม่ พี่สาว ก็คุยผ่านไลน์ หลังๆคุยกะเพื่อน ท่องโลกเฟสบุ๊คหนัก เข้าตึนสายไปเรียนไม่ทันก็มี เล่นจนป่วยก็เคยเพราะนอกตึกร่างกายพักผ่อนไม่เพียงพอ ปิดไฟเล่น มือถืออีก หลังๆ คนคนเดียวคิดว่ามีเพื่อนในเฟส ในไลน์ก็ไม่ต้องยุ่งกับใคร จนช่วงหลังที่บ้านว่า แปลกไป ทานข้าวก็ไม่ค่อยทานกับครอบครัว ก็เริ่มสังเกตตัวเองว่าหมกมุ่นไป ก็เลยปรับตัวทัน..."

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 11 ผู้ให้สัมภาษณ์. 27 กรกฎาคม 2565)

"...มีโทรศัพท์ใช้ตั้งแต่บ.3ก็เล่นเฟส เล่นไลน์ เหมือนคนปกติทั่วไป เพื่อนๆ คนในครอบครัว คนรอบข้าง เพื่อนบ้าน ก็เล่นเฟส เล่นไลน์ คุยกันมาตลอด ไม่ออนไลน์โทรศัพท์ ก็โทรหาอินเทอร์เน็ต..."

(นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลำดับที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์. 20 กรกฎาคม 2565)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้ คือ

1. พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัย หลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภูมิหลังของครอบครัว ฐานะของครัว อาชีพ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายในครอบครัว 2) ค่านิยมและวัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมจากผลการศึกษา สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ มีอิทธิพลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบและเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการใช้เครือข่าย ทางสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นปัจจัยหลัก สำคัญที่ก่อให้เกิดผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย 1) ผลกระทบด้านอารมณ์ 2) ผลกระทบด้านการเรียน 3) ผลกระทบด้านสังคม และ 4) ผลกระทบด้านสุขภาพ จากผลการศึกษา สะท้อนให้เห็นว่า ผลการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ทั้ง 4 ปัจจัยหลัก หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรม ปัจจัยหลัก หล่อหลอมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์และผลักดันให้นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับผลกระทบจากการใช้สื่อสังคม ภายใต้พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน

3. แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า การสร้างภูมิคุ้มกันจากปัจจัยที่ ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) ค่านิยมและวัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นแนวทางการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการศึกษา สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย 1) ผลกระทบด้านอารมณ์ 2) ผลกระทบด้านการเรียน 3) ผลกระทบด้านสังคมและ 4) ผลกระทบด้านสุขภาพ จุดเริ่มต้นต้องสร้างภูมิคุ้มกันจากปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทาง สังคมออนไลน์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภูมิหลังของครอบครัว ฐานะของครัว อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายในครอบครัว 2) ค่านิยมและวัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและ เทคโนโลยี 4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อหล่อหลอมให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ได้อย่างถูกต้องในมิติเชิงบวก ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงแนวทางการแก้ปัญหาเท่านั้น แต่เป็นการสร้าง ภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหาในระยะยาว ไม่ใช่เพียงส่งผลดีต่อนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครอบครัว และสังคม เท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างรากฐานที่ดีอนาคตของชาติได้ในอนาคต

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประเด็นที่ 1 เมื่อพิจารณาผลการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ชูชาติและ ชุตินาถ ทองจี (2559) สินี กิตติชนมวรกุล (2558) ชลธิชา จัณนาม (2558) จิตรภณ คัดอ่าน ณ สุวรรณ จินาเพียและสุทธิรัตน์ ปัญจพันธ์ (2555) กายกาญจน์ แสนแก้ว (2558) หยาดพิรุณ anzunzana (2559) Victor Lavy (2014) L. Al-Sharqi, K. Hashim and I. Kutbi (2015) Wilkins Ndege Muhingi et al. (2015) และ Gok, T. (2016) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่าย ทางสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) ค่านิยมและ วัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี

4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นปัจจัย ผลักดันที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบ

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วย ภูมิหลังของครอบครัว ฐานะของครอบครัว อาชีพ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายใน ครอบครัว เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญที่หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบแตกต่างกัน และเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย 1) ผลกระทบด้านอารมณ์ 2) ผลกระทบด้านการเรียน 3) ผลกระทบด้าน สังคมและ 4) ผลกระทบด้านสุขภาพ

หากเชื่อมโยงกับ แนวคิดของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิทยา ชาวออสเตรีย ที่ได้วิเคราะห์จิตมนุษย์ออกเป็นองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และ ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego) ทั้ง 3 ส่วนประกอบเป็นโครงสร้างทางจิต (ศรีราชา เจริญพานิช, 2526 หน้า 13) ซึ่งเป็นสัญชาตญาณในตัวมนุษย์ อยู่ในรูปของพลังงานที่คอยผลักดัน ให้แสดงพฤติกรรม ต่างๆ ซึ่งในส่วนของจิตที่ทำหน้าที่ควบคุมสัญชาตญาณเหล่านี้ คือ ซูเปอร์อีโก้ หรือ มโนธรรมที่มี หมายและบุคคล เป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดี, สอนของ หนึ่ง ครอบครัว, ตัวและสังคม ทำให้คิด (Id) และอีโก้มีพฤติกรรมอยู่ในทางที่ถูกที่ควร ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

ดังนั้นปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงเป็นหัวใจสำคัญที่สุด ที่แต่ละครอบครัวถึงแม้จะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันแต่สามารถที่จะหล่อหลอมพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมในทางที่ถูกที่ควรและเป็นประโยชน์สูงสุด ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงประโยชน์ต่อนักเรียนหรือครอบครัวเท่านั้น แต่ยังช่วยสังคมและประเทศชาติในปัจจุบันและอนาคต

2. ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประเด็นที่ 1 เมื่อพิจารณาผลการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ชูชาติ จี (2559) สินี กิตติชนมวรกุล (2558) จิตรภณ คิดอ่าน ณัฐวรรณ จินาเพีย และ สุทธิรัตน์ ปัญจันต์ (2555) กายกาญจน์ แสนแก้ว (2558) หยาดพิรุณ ศุภรากรสกุล (2559) ชลธิชา จัยนาม (2558) มานิตย์ จุมปา (2554) ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ปิยะพงษ์ ป้องภัย (2554) สุขุมมาลย์ คีตรอบ (2552) ณัฐยา ช่วยธานี (2550) Victor Lavy (2014) L. Al-Shargi, K.Hashim and 1. Kutbi (2015) Wilkins Ndege Muhingi et al. (2015) a Gok, T. (2016) ซึ่งพบว่า ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ มีทั้งผลกระทบทางบวกและผลกระทบทางลบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลกระทบทางบวก ประกอบด้วย

1.1 ด้านครอบครัว คือ เพิ่มช่องทางการ ติดต่อสื่อสารใหม่ให้กับสมาชิกในครอบครัว ทำให้ครอบครัวที่เน้นการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นหลักมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ง่ายขึ้น

1.2 ด้านการเรียน คือ การกระตุ้นให้เกิดการศึกษา ค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยน ข้อสงสัยต่างๆ ผ่านเครือข่าย สังคมออนไลน์ทำได้อย่างทันทั่วทั้งที่และเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนในการกระตุ้นการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในห้องเรียน เนื่องจากบรรยากาศของเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารผ่านสัมพันธ์ของคนที่เครือข่ายสังคมออนไลน์ก็จะนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริงในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจริง

1.3 ด้านสุขภาพ คือ ผู้ใช้งานจะมี ความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้ใช้งานเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เมื่อผู้ใช้งานได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเต็มที่ที่จะช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ และ

1.4 ด้านสังคม คือ สามารถรับ - ส่ง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องเสียเงินค่าตราไปรษณียากรถึงแม้จะเป็นการส่งข้อความไปต่างประเทศก็ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นเหมือนการส่งจดหมายไปรษณีย์ นอกจากจะส่งข้อความตัวอักษรแบบจดหมายธรรมดาแล้วยังสามารถส่งแฟ้ม อิเล็กทรอนิกส์ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงพร้อมกันไปได้ด้วย นอกจากนั้นยังสามารถสนทนากับผู้อื่นที่อยู่ ห่างไกลได้ทั้งในลักษณะการพิมพ์ข้อความและเสียง รวมทั้งยังร่วมกลุ่มอภิปรายหรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือพูดคุยแก้ปัญหาให้กับผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกันเป็นการขยายวิสัยทัศน์ในเรื่องที่สนใจนั้นๆ ได้อีกด้วย

2. ผลกระทบทางลบ ประกอบด้วย

2.1 ด้านครอบครัว คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือใช้ งานเครือข่ายทางสังคมออนไลน์เป็นระยะเวลานานอาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลใน ครอบครัวลดลง

2.2 ด้านการเรียน คือ การใช้งานเครือข่ายทางสังคมออนไลน์จนไม่สามารถแบ่ง เวลาได้อย่างเหมาะสม อาจเกิดผลกระทบต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของเด็กโดยตรง เช่น เด็กไม่ สนใจการเรียนไม่ทำการบ้าน หนีเรียน ผลการเรียน ตกลงจากเดิม

2.3 ด้านสุขภาพ คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ติดต่อกันเป็นเวลานานมากเกินไป อาจก่อให้เกิด ปัญหาโรคติดต่ออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นอาการทางจิตประเภทหนึ่งมีอาการที่ต้องสงสัยเช่นมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเนื่องกันเป็นเวลานานเรื่อยๆ รู้สึกหงุดหงิด หดหู่ กระวนกระวาย เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลงหรือหยุดใช้ คิดว่าเมื่อได้ใช้อินเทอร์เน็ตแล้วจะทำให้รู้สึกดีขึ้นแต่โดยความเป็นจริงแล้วการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย เช่น ปวดเมื่อยตามตัว ข้อมือ และเหนื่อยล้าทางสายตา

2.4 ด้านสังคม คือ การที่ผู้ใช้งานเครือข่ายทางสังคมออนไลน์บางคนสร้าง ตัวตนขึ้นมาใหม่ในการติดต่อ สันทนาการกับผู้อื่น โดยให้ข้อมูลที่เกินจริง เช่น เพศ อายุ ภาพถ่ายอาชีพ และข้อมูลส่วนตัวด้านอื่นๆ เพื่อล่อลวงให้คู่สนทนาสนใจ ตัวตนใหม่และนัดพบเพื่อการกระทำ อันตรายในลักษณะอาจเกิดปัญหาร้ายแรงต่อชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น

3. แนวทางการแก้ไขผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประเด็นที่ 1 เมื่อพิจารณาผลการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า แนวทางการแก้ไขผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความ สอดคล้องกับ งานวิจัยของวรวิทย์ ชูชาติและ ชุตินาถ ทองจี (2559) สินี กิตติชนมวรกุล (2558) ชลธิชานาม (2558) จิตร ภณ คีตอ่าน ญัฐวรรณ จินาเพยและสุทธิรัตน์ ปัญจพันธ์ (2555) กายกาญจน์ แสนแก้ว (2558) หยาตพิรุณ สุกรารสกุล (2559) Victor Lavy (2014) E. Al-Shargi, K. Hashim and 1. Kutbi (2015) Wilkins Ndege Muhingi et al. (2015) และ Gok, T. (2016) ซึ่งพบว่า แนวทางการแก้ไขผลกระทบจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ด้านการศึกษา โรงเรียนควรมี มาตรการควบคุมเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ด้านครอบครัว ผู้ปกครอง ควรมีการสร้างกฎการใช้สื่อออนไลน์ ด้านสุขภาพ ควรสร้าง พฤติกรรมสุขภาพ ในการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ให้ เหมาะสม และด้านสังคม รัฐบาลควรมีนโยบายในการป้องกัน ปัญหาที่เกิดจากการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ การบูรณาการสร้างความเข้าใจร่วมกัน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการใช้ เครือข่ายทางสังคม ออนไลน์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างครอบครัว โรงเรียน และ รัฐบาล จุดเริ่มต้น คือ 1) ครอบครัว โดยพ่อแม่และผู้ปกครอง เป็นหัวใจสำคัญ ที่จะต้องให้ ความใส่ใจ ไม่ตามใจบุตรมาก จนเกินไป เข้าใจพฤติกรรมช่วงวัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ และ พิชิตความท้าทาย รวมทั้งต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการอบรมสั่งสอน เป็นการให้คำปรึกษาและคำแนะนำแบบเพื่อน สร้าง ความสัมพันธ์ให้บุตรรับรู้ถึงความเป็นเพื่อน สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง เมื่อพบปัญหาหรือ ต้องการได้รับความช่วยเหลือให้บุตร นึกถึงเป็นคนแรก 2) บูรณาการกับ ครู ผู้มีบทบาทในการให้ ความรู้ สร้างความเข้าใจ เติมเต็มให้นักเรียน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจอย่างท่องแท้รู้จักทั้งคุณและโทษที่จะเกิดขึ้นจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ มี พฤติกรรมในทางที่ถูกที่ควร และ 3) รัฐบาล กำหนดนโยบายในการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งไม่ใช่เป็น เพียงแนวทางในการแก้ปัญหาเท่านั้น แต่เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหาในระยะยาว ไม่ใช่เพียงส่งผลดีต่อของ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น แต่ยังสามารถลดปัญหาสังคมและสร้างรากฐานที่ดีที่เป็นอนาคตของชาติและมีคุณภาพได้ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผลการศึกษา พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง สามารถนำผลการศึกษา เป็นต้นแบบในการออกแบบ การเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน บุตร เพื่อให้สอดคล้อง กับพฤติกรรมของ เยาวชนและสภาพแวดล้อมของสังคมในยุคปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการอบรมสั่ง สอนในรูปแบบพ่อแม่ แต่เป็นแบบเพื่อน แนะนำเพื่อน เล่าประสบการณ์ สิ่งที่เป็นผลดีและ ผลเสียให้บุตรได้เข้าใจและเป็น แบบอย่างที่ดีในเรื่องการสร้างวินัยให้กับตัวเอง การรู้จักแบ่งเวลา และการนำเวลาที่มีไปพัฒนาความสามารถพิเศษและ

สร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะ เป็นภูมิคุ้มกันจากครอบครัวและหล่อหลอมก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัยของเยาวชน

2. สำหรับผลการศึกษา ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนและสมาคมผู้ปกครอง สามารถนำผลการวิจัย ดังกล่าว เป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์ของนักเรียนทั้ง 4 มิติประกอบด้วย 1) ผลกระทบด้านอารมณ์ 2) ผลกระทบด้านการเรียน 3) ผลกระทบด้านสังคมและ 4) ผลกระทบด้านสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรม Workshop เพื่อระดมความคิดเห็นและสร้างภูมิคุ้มกันระหว่างบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และโรงเรียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถานบ่มเพาะ หล่อหลอมพฤติกรรมของนักเรียน ตัวอย่างเช่น การทำกิจกรรม Workshop ด้วยกระบวนการโลกสีเขียวสเปซ เป็นกิจกรรมระดมสมองกระตุ้นให้เกิดการคิดแก้ไข ปัญหา โดยการนำผลการศึกษา ผลกระทบของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน ระดับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นจุดเริ่มต้นนำไปสู่แนวทางใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์การ แก้ปัญหาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของเยาวชนและสภาพแวดล้อมของสังคมในยุคปัจจุบัน

3. สำหรับผลการศึกษา แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ของนักเรียน ระดับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รัฐบาล สามารถนำ ผลการวิจัยดังกล่าว ออกกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสื่อสังคมออนไลน์ให้ชัดเจนและเหมาะสม อีกทั้งมีการควบคุมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น การกำหนดช่วงอายุ ควบคุมการผลิต จัดประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ ป้องกันอย่างจริงจังและแก้ไขปัญหาที่ตรงจุดอย่างชัดเจน ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงแนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันกับอนาคตเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ลดปัญหาของสังคม อาทิ เช่นปัญหาเรื่องยาเสพติด อาชญากรรม ค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ปัญหาการตั้งครรภ์ของเด็กและเยาวชน หรือแม้แต่การติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งล้วนเป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องร่วมรับผิดชอบและดูแล

เอกสารอ้างอิง

- กายกาญจน์ เสนแก้ว.(2558). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ Gen-X ในกรุงเทพมหานคร.การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.บ.ธ.ม.มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จิตรภณ คัดอ่าน ญัฐวรรณ จินาเพยและสุทธิรัตน์ ปัญจันต์. (2555). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม.การศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาการสื่อสารและการนำเสนอ.
- ชลธิชา จัณนาม.(2557). พฤติกรรมและผลจากการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University. 8(3). 84 – 95.
- วิมลพรรณ อาภาเวท และคณะ. (2554). พฤติกรรมสื่อสารในเฟซบุ๊ก (Facebook) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.งานวิจัย (เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน).กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลราชมงคลพระนคร.
- ปณิชา นิตีพรมงคล.(2555). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ภาณุวัฒน์กองราช. (2554). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทยกรณีศึกษา Facebook. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเทคโนโลยี วิทยาลัยนวัตกรรมการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิริพร กนกชัยสกุล. (2553). เครือข่ายสังคมออนไลน์. วารสารนักบริหาร, (1), 30. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- หยาดพิรุณ ศุภรากรสกุล . (2559). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และผลกระทบต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์.มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์:เพชรบูรณ์.
- Bandura, A. (1994). Encyclopedia of Human Behavior, 1994(4), 71-74.
- Mohammad N.S. Awadallah. (2014). Social Network: Academic and Social Impact on College Students. ASEE 2014 Zone I Conference, April 3-5, 2014, University of Bridgeport, Bridgeport, CT, USA. Sandra C. Duhe.

-
- L. Al-Sharqi, K. Hashim and 1. Kutbi (2015). **Perceptions of Social Media Impact on Students' Social Behavior: A Comparison between Arts and Science Students.** International Journal of Education and Social Science. Vol. 2 No. 4; April 2015

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความวารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา
คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เอื้อนช้าง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
นครสวรรค์

รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาดี ปณระราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

รองศาสตราจารย์ ดร.รุจโรจน์ แก้วอุไร

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรติรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศากุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาจารย์ ดร.มีนมาส พรานป่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์